

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 153

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

53. évfolyam

2010. június 18.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/30/EU irányelve (2010. május 19.) az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról 13

Ár: 3 EUR

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg**HU**

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010/30/EU IRÁNYELVE

(2010. május 19.)

az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

A Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A háztartási készülékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő ellátásáról szóló, 1992. szeptember 22-i 92/75/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ jelentős mértékben módosították ⁽⁴⁾. Mivel további módosításokra van szükség, az említett irányelvet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.

- (2) A 92/75/EGK irányelv hatálya a háztartási készülékekre korlátozódik. A „Fenntartható fogyasztás és termelés és a fenntartható iparpolitika” cselekvési tervről szóló, 2008. július 16-i bizottsági közlemény rámutatott arra, hogy a 92/75/EGK irányelv hatályának azon energiával kapcsolatos termékekre történő kiterjesztése, amelyeknek a használata jelentős közvetlen vagy közvetett hatással van az energiafogyasztásra, megerősítheti a meglévő jogszabályi intézkedések közötti – és különösen az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteiről szóló, 2009. október 21-i 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁵⁾ fennálló – potenciális szinergiákat. Ez az irányelv nem érintheti a 2009/125/EK irányelv alkalmazását. Az említett irányelvvel és további uniós jogi eszközökkel együtt ez az irányelv egy szélesebb jogi keretrendszer részét képezi, és – holisztikus megközelítésben – további energiamegtakarítást és környezeti előnyöket eredményezhet.

- (3) A 2007. március 8–9-i Európai Tanács elnökségi következtetései hangsúlyozták az energiahatékonyság fokozásának szükségességét az Unióban, az Unió energiafogyasztásának 2020-ig történő, 20 %-os megtakarítására vonatkozó célkitűzés elérése érdekében, célértékeket határoztak meg a megújuló forrásokból származó energia Unió-szerte történő fejlesztéséhez és az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséhez, és felhívtak az „Energiahatékonysági cselekvési terv: A lehetőségek kihasználása” című, 2006. október 19-i bizottsági közleményben meghatározott kulcsfontosságú intézkedések alapos és gyors végrehajtására. A cselekvési terv kiemelte a termékelőállítási ágazatban rejlő hatalmas energiamegtakarítási lehetőségeket.

- (4) Az energiával kapcsolatos termékek hatékonyságának javítása – tájékozott vásárlói választások révén – általában is hasznára válik az Európai Unió gazdaságának.

⁽¹⁾ HL C 228., 2009.9.22., 90. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2009. május 5-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2010. április 14-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), az Európai Parlament 2010. május 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 297., 1992.10.13., 16. o.

⁽⁴⁾ Lásd az I. melléklet A. részét.

⁽⁵⁾ HL L 285., 2009.10.31., 10. o.

- (5) Az egyes, energiával kapcsolatos termékek energiafogyasztására vonatkozó pontos, megfelelő és összehasonlítható információk az olyan termékek javára kell befolyásolnia a végfelhasználók választását, amelyek kevesebb energiát és egyéb alapvető erőforrást fogyasztanak, vagy közvetetten kevesebb fogyasztást eredményeznek használat során, ily módon ösztönözve a gyártókat arra, hogy lépéseket tegyenek az általuk gyártott termékek által fogyasztott energia és egyéb alapvető erőforrás mennyiségének csökkentésére. Közvetetten ösztönöznie kell a termékeknek az EU 20 %-os energiahatékonysági céljának eléréséhez való hozzájárulás érdekében történő hatékony használatára is. E tájékoztatás hiányában, a piaci erők működése önmagában nem fogja tudni előmozdítani az energia és egyéb alapvető erőforrások ésszerű felhasználását e termékek tekintetében.
- (6) Érdemes felidézni, hogy: léteznek uniós és nemzeti jogszabályok, amelyek bizonyos jogokat biztosítanak a fogyasztóknak a vásárolt termékek tekintetében, beleértve a visszatérítést vagy a termék cseréjét is.
- (7) A Bizottságnak össze kell állítania az energiával kapcsolatos termékek elsőbbségi jegyzékét, amelyeket egy, ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus szabályozhatna. Ezt a jegyzéket fel lehetne venni a 2009/125/EK irányelvben említett munkatervbe is.
- (8) Az információ kulcsfontosságú szerepet tölt be a piaci erők működésében, ezért minden azonos típusú termékre egységes címkét szükséges bevezetni, hogy a potenciális vásárlók szabványos kiegészítő információt kapjanak az adott termékek költségeiről energia- és egyéb alapvető erőforrás-fogyasztásuk tekintetében, továbbá intézkedéseket kell tenni, hogy azon potenciális végfelhasználók is, akik nem látják a bemutatott terméket, és így nincs lehetőségük megtekinteni a címkét, szintén hozzájussanak ehhez az információhoz. A hatékonyság és a siker érdekében indokolt, hogy a címke a végfelhasználó számára könnyen felismerhető, egyszerű és lényegre törő legyen. E célból meg kell tartani a címke meglévő formátumát, hogy alapul szolgáljon a végfelhasználók tájékoztatásához a termékek energiahatékonyságáról. A termékek energiafogyasztását és az egyéb rájuk vonatkozó információt harmonizált szabványoknak és módszereknek megfelelően kell mérni.
- (9) Amint arra a Bizottságnak az ezen irányelvre irányuló javaslatát kísérő hatástanulmánya is rámutat, az energia-címkézési rendszert mintaként követték a világ különböző országaiban.
- (10) A tagállamoknak rendszeresen nyomon kell követniük az ezen irányelvben foglaltak teljesítését, és a releváns információt azon jelentésbe kell foglalniuk, amelyet ezen irányelv értelmében négyévente kötelesek benyújtani a Bizottságnak, különös tekintettel a szállítók és a kereskedők felelősségi körére.
- (11) A termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ általános rendelkezéseket határoz meg a termékek forgalmazásának piaci felügyeletére vonatkozóan. Céljainak elérése érdekében ez az irányelv részletesebb rendelkezéseket határoz meg e tekintetben. Az említett rendelkezések összhangban vannak a 765/2008/EK rendelettel.
- (12) Egy teljesen önkéntes rendszer ahhoz vezetne, hogy kizárólag néhány terméket jelölnének meg címkével, vagy látnának el szabványos termékismertetővel, ami a végfelhasználók megtévesztésének vagy akár félretájékoztatásának kockázatát hordozná. A jelenlegi rendszernek ezért biztosítania kell minden érintett termék tekintetében, hogy az energia- és egyéb alapvető erőforrás-fogyasztást címkével és szabványos termékismertetővel jelezzék.
- (13) Az energiával kapcsolatos termékek használatuk során közvetlen vagy közvetett hatással vannak az energiaforrások széles körének fogyasztására, amelyek közül a villamos energia és a földgáz a legfontosabbak. Indokolt tehát, hogy ezen irányelv hatálya kiterjedjen az olyan energiával kapcsolatos termékekre, amelyek használat során közvetlen vagy közvetett hatással vannak bármely fajta energiaforrás fogyasztására.
- (14) Azon energiával kapcsolatos termékeket, amelyek használat során jelentős közvetlen vagy közvetett hatást gyakorolnak az energia- vagy – adott esetben – egyéb alapvető erőforrás-fogyasztásra, és amelyek esetében kellő mozgástér van a hatékonyság növelésére, indokolt valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá vonni, ha a címkézés útján történő tájékoztatásnyújtás a végfelhasználókat hatékonyabb termékek vásárlására ösztönözheti.
- (15) Az uniós éghajlatváltozási és energiabiztonsági célkitűzések teljesítése érdekében, és tekintettel arra, hogy a termékek összenergia-fogyasztása hosszú távon várhatóan növekedni fog, az ezen irányelv szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok – adott esetben – a címkén kiemelhetik a termék magas összenergia-fogyasztását.
- (16) Több tagállam olyan közbeszerzési politikát vezetett be, amely az ajánlatkérő hatóságoktól megköveteli, hogy energiahatékony termékeket szerezzenek be. Több tagállam ösztönzőket is bevezetett az energiahatékony termékek érdekében. A termékek közbeszerzésre vagy ösztönzőkre való jogosultságának kritériumai tagállamról tagállamra jelentősen eltérhetnek. Ha az irányelv szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok egyes termékeket teljesítményosztályokba sorolnak, ez utóbbiakból kiindulva csökkenthető a közbeszerzések és az ösztönzések széttagoltsága, és megkönnyíthető a hatékony termékek piaci behatolása.

⁽¹⁾ HL L 218., 2008.8.13., 30. o.

- (17) A hatékony termékek előmozdítása céljából nyújtható tagállami ösztönzők állami támogatást is jelenthetnek. Ez az irányelv nem sértheti az olyan jövőbeli állami támogatásokra vonatkozó eljárások kimenetelét, amelyeket az ilyen jellegű ösztönzőkre tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107. és 108. cikkével összhangban indíthatók, és nem szabályozhat adóügyi és költségvetési kérdéseket sem. A tagállamok szabadon dönthetnek az ilyen ösztönzők jellegéről.
- (18) Az energiahatékony termékek címkézéssel, közbeszerzéssel és ösztönzéssel történő előmozdítása nem lehet hátrányos az ilyen termékek általános környezetvédelmi teljesítményére és működésére.
- (19) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az energiával kapcsolatos termékek használat közbeni energia- és egyéb alapvető erőforrás-fogyasztására vonatkozó címkézés és szabványos termékismertető tekintetében. Kiemelkedően fontos, hogy a Bizottság előkészítő tevékenysége során megfelelően konzultáljon, beleértve a szakértőkkel való konzultációt is.
- (20) A Bizottságnak rendszeresen be kell nyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok által ezen irányelv alapján benyújtott, a végrehajtási tevékenységekről és a megfelelés szintjéről szóló jelentések összefoglalását, az Európai Unióra és külön minden egyes tagállamra is kiterjedően.
- (21) A Bizottságnak kell felelnie a címkebesorolások kiigazításáért, a gyártók számára a kiszámíthatóság, a fogyasztók számára pedig az érthetőség biztosítása érdekében.
- (22) Az érintett terméktől függően változó mértékben a technológiai fejlődés és a további jelentős energiamegtakarítás lehetősége további termékdifferenciálást tehet szükségessé, és indokoltá teheti a besorolás felülvizsgálatát. E felülvizsgálatnak ki kell térnie különösen a besorolási fokozatok esetleges módosítására. A felülvizsgálatot a lehető leggyorsabban kell elvégezni azon termékek esetében, amelyek rendkívül innovatív jellegüknek köszönhetően jelentősen hozzájárulhatnak az energiahatékonysághoz.
- (23) Amikor 2012-ben a Bizottság felülvizsgálja a „Fenntartható fogyasztás és termelés és a fenntartható iparpolitika” cselekvési terv végrehajtása terén elért haladást és arról jelentést készít, különösen azt fogja megvizsgálni, hogy a termékek energia- és környezetvédelmi teljesítményének javításához szükség van-e további intézkedésekre, beleértve többek között annak lehetőségét, hogy a fogyasztóknak tájékoztatást nyújtsanak a termékek szénlábnymáról vagy a termékek élettartamuk alatti környezeti hatásáról.
- (24) Ennek az irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettségnek csak azokra a rendelkezésekre kell korlátozódnia, amelyek a 92/75/EGK irányelvhez képest jelentős változásokat jelentenek. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a 92/75/EGK irányelvből következik.
- (25) Ezen irányelv rendelkezéseinek végrehajtásakor a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy tartózkodjanak olyan intézkedések elfogadásától, amelyek szükségtelenül bürokratikus és bonyolult kötelezettségeket róhatnak az érintett piaci résztvevőkre, különösen a kis- és középvállalkozásokra.
- (26) Ez az irányelv nem érinti a 92/75/EGK irányelv nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.
- (27) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára és az Unió érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv létrehozza a használat közbeni energia- és adott esetben egyéb alapvető erőforrás-fogyasztásra vonatkozó, különösen címkézés és szabványos termékismertető révén történő végfelhasználói tájékoztatásra, valamint az energiával kapcsolatos termékeket érintő kiegészítő információra vonatkozó nemzeti intézkedések összehangolásának kereteit, lehetővé téve ezáltal a végfelhasználók számára, hogy hatékonyabb termékeket választhassanak.

(2) Ezt az irányelvet azokra az energiával kapcsolatos termékekre kell alkalmazni, amelyek használatuk során jelentős közvetlen vagy közvetett hatással vannak az energia- és adott esetben – egyéb alapvető erőforrás-fogyasztásra.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó az alábbiakra:

- a) használt termékek;
- b) bármilyen személy- vagy áruszállítási eszköz;
- c) a termékeken biztonsági célból elhelyezett adattábla vagy annak megfelelője.

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „energiával kapcsolatos termék” vagy „termék”: minden olyan termék, amely használata során hatást gyakorol az energiafogyasztásra, és amelyet az Unióban forgalomba hoznak és/vagy használatba vesznek, beleértve a jelen irányelv hatálya alá tartozó, azon energiával kapcsolatos termékekbe beépítendő alkatrészeket is, amelyeket a végfelhasználók részére szánt egyedi alkatrészként hoznak forgalomba és/vagy vesznek használatba, és amelyek környezetvédelmi teljesítményét önállóan lehet értékelni;
- b) „adatlap”: a termékre vonatkozó szabványos információs táblázat;
- c) „egyéb alapvető erőforrások”: víz, vegyi anyagok vagy bármely más anyag, amelyet a termék a rendeltetésszerű használat során fogyaszt;
- d) „kiegészítő információ”: a termék teljesítményére és tulajdonságaira vonatkozó, mérhető adatokon alapuló, egyéb olyan információ, amely a termék energia- vagy egyéb alapvető erőforrás-felhasználásával kapcsolatos, vagy segít annak értékelésében;
- e) „közvetlen hatás”: azon termékek hatása, amelyek a használat során ténylegesen fogyasztanak energiát;
- f) „közvetett hatás”: azon termékek hatása, amelyek nem fogyasztanak energiát, de hozzájárulnak a használat közbeni energiamegtakarításhoz;
- g) „kereskedő”: az a kiskereskedő vagy más személy, aki termékeket ad el, kölcsönöz vagy bérletvételre ajánl, illetve mutat be a végfelhasználóknak;
- h) „szállító”: az a gyártó vagy annak feljogosított képviselője az Unióban vagy az az importőr, aki a terméket az uniós piacon forgalomba hozza vagy használatba veszi. Ilyenek hiányában szállítónak kell tekinteni bármely olyan természetes vagy jogi személyt, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó termékeket forgalomba hoz vagy használatba vesz;
- i) „forgalomba hozatal”: egy terméknek az uniós piacon történő első hozzáférhetővé tétele az Unión belüli forgalmazása vagy felhasználása céljából, akár ellenszolgáltatás fejében, akár térítésmentesen, és az alkalmazott eladási technikától függetlenül;
- j) „használatbavétel”: valamely termék első rendeltetésszerű használata az Unióban;

- k) „címke jogosulatlan használata”: a címkének nem a tagállami hatóságok vagy az EU intézmények általi, az ezen irányelvben vagy valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus rendelkezéseitől eltérő módon történő használata.

3. cikk

A tagállamok felelősségi köre

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy:
 - a) a területükön letelepedett valamennyi szállító és kereskedő betartsa az 5. és 6. cikkben megállapított kötelezettségeket;
 - b) az ezen irányelv hatálya alá tartozó termékek tekintetében tilos legyen minden egyéb, az ezen irányelv és a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok követelményeinek nem megfelelő címke, jelzés, szimbólum vagy felirat használata, ha ez a használat félrevezetheti vagy megtevesztheti a végfelhasználókat a használat közbeni energia- vagy – adott esetben – egyéb alapvető erőforrás-fogyasztás tekintetében;
 - c) az energiafogyasztásra vagy az energiamegtakarításra vonatkozó címkék és adatlapok rendszerének bevezetését oktatási és promóciós információs kampányok kísérjék, amelyek célja az energiahatékonyság és a végfelhasználók általi felelősségteljesebb energiafelhasználás előmozdítása;
 - d) megfelelő intézkedéseket tegyenek az ezen irányelv végrehajtásáért felelős, megfelelő nemzeti vagy regionális hatóságok arra való ösztönzésére, hogy együttműködjenek, és egymásnak és a Bizottságnak tájékoztatást nyújtsanak, ezen irányelv alkalmazásának elősegítése érdekében. Az igazgatási együttműködésnek és információcserének a lehető legjobban ki kell használnia az elektronikus kommunikációs eszközök nyújtotta lehetőségeket, költséghatékonyan kell lennie, és támogathatják azt releváns EU programok is. Az ilyen együttműködésnek garantálnia kell az adatfeldolgozás biztonságosságát és bizalmas jellegét, valamint – szükség esetén – az eljárás során szolgáltatott érzékeny információ védelmét is. A Bizottság megfelelő intézkedéseket hoz, hogy ösztönözze és hozzájáruljon a tagállamok közötti, e pontban említett együttműködéshez.
- (2) Ha egy tagállam megállapítja valamely termékről, hogy az nem felel meg az ezen irányelvben és annak felhatalmazáson alapuló jogi aktusaiban a címke és az adatlap tekintetében meghatározott valamennyi vonatkozó követelményeknek, a szállító köteles biztosítani azt, hogy a termék megfeleljen az említett követelményeknek, a tagállam által előírt hatékony és arányos feltételek mellett.

Ha elegendő bizonyíték van arra nézve, hogy egy termék feltehetően nem felel meg az előírásoknak, az érintett tagállam meghozza a szükséges megelőző intézkedéseket, és azokat az intézkedéseket, amelyek a megfelelés biztosítására irányulnak egy pontosan meghatározott időkereten belül, figyelembe véve az okozott kárt is.

Folyamatos meg nem felelés esetén az érintett tagállamnak döntést kell hoznia, amely korlátozza vagy megtiltja a szóban forgó termék forgalmazását és/vagy használatbavételét, vagy amely biztosítja, hogy a terméket kivonják a piacról. A terméknek a piacról való kivonása vagy forgalmazásának tilalma esetén haladéktalanul tájékoztatni kell a Bizottságot és a többi tagállamot.

(3) A tagállamok négyévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, beleértve a végrehajtási tevékenységeikre és a területükön belüli megfelelési szintre vonatkozó részleteket is.

A Bizottság iránymutatások megállapítása révén konkrétan is meghatározhatja e jelentések közös tartalmának részleteit.

(4) A Bizottság tájékoztatás céljából rendszeresen benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e jelentések összefoglalását.

4. cikk

Tájékoztatási követelmények

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az eladásra, bérletre vagy bérletvételre ajánlott, vagy végfelhasználók részére akár közvetlenül, akár valamely távértékesítési eszköz közvetítésével – ideértve az internetet is – bemutatott terméket – az ezen irányelvre vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban – adattalappal és címkével lássák el abból a célból, hogy a végfelhasználók figyelmét felhívják a használat közbeni villamos energia-, egyéb energia- és – adott esetben – egyéb alapvető erőforrás-fogyasztással kapcsolatos tájékoztatásra és a kiegészítő információkra;
- b) beépített vagy beszerelt termékek esetében az a) pontban említett tájékoztatásra csak akkor kerüljön sor, ha az alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus úgy rendelkezik;
- c) az ezen irányelv szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó, energiával kapcsolatos termékek egy konkrét modelljére vonatkozó hirdetésben – az energiával vagy a vételárral kapcsolatos információ közzlése esetén – szerepeljen a termék energiahatékonysági osztálya is;
- d) az energiával kapcsolatos termékekre vonatkozó, akár nyomtatott, akár online formátumú műszaki promóciós anyagok, amelyek a termék sajátos műszaki paramétereit ismertetik, nevezetesen a műszaki kézikönyvek és a gyártók kiadványai, megadják a szükséges tájékoztatást a végfelhasználóknak az energiafogyasztást illetően, vagy utaljanak a termék energiahatékonysági osztályára.

5. cikk

A szállítók felelősségi köre

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) a felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékeket forgalomba hozó vagy használatba vevő szállítók az ezen irányelvnek és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően címkét és adatlapot bocsássanak rendelkezésre;
- b) a szállítók olyan műszaki dokumentációt állítsanak össze, amely alkalmas a címkén és az adatlapon szereplő információk pontosságának megállapítására. Az említett műszaki dokumentációnak a következőket kell tartalmaznia:
 - i. a termék általános leírása;
 - ii. amennyiben releváns, az elvégzett tervezési számítások eredményei;
 - iii. vizsgálati jelentések, amennyiben rendelkezésre állnak, beleértve az egyéb uniós jogszabályokban meghatározott kijelölt szervezetek által készítetteteket is;
 - iv. ha ugyanazon értékeket más, hasonló modellek esetében is felhasználják, az említett modellek azonosítását lehetővé tevő hivatkozások.

A szállítók e célból felhasználhatják a releváns uniós jogszabályokban megállapított követelményekkel összhangban már összeállított dokumentációt;

- c) a szállítók hozzáférhetővé tegyék a műszaki dokumentációt ellenőrzési célokra, az utolsó érintett termék gyártása után öt évvel véget érő időszakra.

A szállítók a műszaki dokumentáció elektronikus változatát kérésre, a hatáskörrel rendelkező tagállami hatóság vagy a Bizottság kérelmének kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül a tagállami piacfelügyeleti hatóságok és a Bizottság rendelkezésére bocsátják;

- d) a címkézést és a termékismertetőt illetően a szállítók ingyenesen ellássák a kereskedőket a szükséges címkékkel.

A szállítók által választott címkeellátási rendszer sérelme nélkül, a szállítók a kereskedőket kérésre, haladéktalanul ellátják címkékkel;

- e) a címkéken kívül a szállító termékismertető adatlapokat is rendelkezésre bocsásson;
- f) a szállítók termékismertető adatlapot foglaljanak minden termékismertető kiadványba. Ha a szállító nem bocsát rendelkezésre termékismertető kiadványt, a szállító az adatlapokat a termékhez mellékelte más szakirodalommal együtt adja át;
- g) a szállítók feleljenek az általuk rendelkezésre bocsátott címkék és adatlapok pontosságáért;
- h) a szállítókat úgy tekintsék, mint akik hozzájárultak a címkén vagy az adatlapon megadott információ nyilvánosságra hozatalához.

6. cikk

A kereskedők felelősségi köre

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) a kereskedők megfelelően – jól látható és olvasható módon – helyezték el a címkét, és tegyék hozzáférhetővé az adatlapot a termékismertető füzetben vagy a végfelhasználóknak történő értékesítéskor a termékeket kísérő egyéb szakirodalomban;
- b) felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék bemutatásakor a kereskedők azon megfelelő címkét helyezzenek el az alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott, jól látható helyen és a megfelelő nyelven.

7. cikk

Távértékesítés és egyéb értékesítési formák

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt rendelkezéseknek biztosítaniuk kell, hogy a lehetséges végfelhasználók a termék megvásárlása előtt hozzájussanak a termék címkéjén és az adatlapon szereplő információhoz, ha a szóban forgó terméket csomagküldő kereskedés vagy katalógus útján, interneten, telemarketingen keresztül vagy egyéb olyan módon kínálják eladásra, bérletre vagy bérletvételekre, amely feltételezi, hogy a lehetséges végfelhasználó a bemutatott terméket nem tudja megtekinteni. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak adott esetben meg kell határozniuk, hogy a címkét vagy az adatlapot, vagy a címkén vagy az adatlapon szereplő információt hogyan kell feltüntetni vagy a potenciális végfelhasználó rendelkezésére bocsátani.

8. cikk

Szabad mozgás

(1) A tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják, és nem akadályozhatják az ezen irányelv és az alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által szabályozott és az azoknak megfelelő termékek forgalomba hozatalát vagy használatbavételét saját területükön.

(2) Ellentétes bizonyíték hiányában a tagállamok a címkéket és az adatlapokat ezen irányelv és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok rendelkezéseinek megfelelőnek tekintik. A tagállamok kötelezik a szállítókat, hogy az 5. cikk értelmében szolgáltatassanak bizonyítékot a címkéiken vagy adatlapjaikon biztosított információ pontosságáról, ha okuk van feltételezni az ilyen információ helytelenségét.

9. cikk

Közbeszerzés és ösztönzők

(1) Amennyiben egy termék felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozik, az építési beruházásra, az árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ említett, annak 12–18. cikke alapján nem kizárt árubeszerzési, építési beruházási vagy szolgáltatási szerződéseket kötő ajánlatkérő szervezetnek arra kell törekedniük, hogy csak olyan termékeket szerezzenek be, amelyek megfelelnek a legmagasabb teljesítményi szintekkel rendelkezés és a legmagasabb energiahatékonysági osztályba tartozás kritériumainak. A tagállamok arra is kötelezhetik az ajánlatkérő szervezetet, hogy csak az említett kritériumoknak megfelelő termékeket szerezzenek be. A tagállamok ezen kritériumok alkalmazását függővé tehetik a költséghatékonyságtól, a gazdasági megvalósíthatóságtól, a műszaki alkalmasságtól és az elégséges versenytől.

(2) Az (1) bekezdést azokra a szerződésekre kell alkalmazni, amelyeknek az értéke azonos vagy nagyobb a 2004/18/EK irányelv 7. cikkében meghatározott küszöbértékeknél.

(3) Ha a tagállamok ösztönzőket nyújtanak valamely, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméknek, az alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott legmagasabb teljesítményszintekre – beleértve a legmagasabb energiahatékonysági osztályt is – kell törekedniük. Adóügyi és költségvetési intézkedések nem képeznek ösztönzőket ezen irányelv alkalmazásában.

(4) Ha a tagállamok a termékekhez ösztönzőket nyújtanak mind a rendkívül hatékony termékeket használó végfelhasználóknak, mind az ilyen termékeket előmozdító és előállító iparágaknak, az alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott osztályokra történő utalással kell meghatározni a teljesítményszinteket, kivéve, ha a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a legmagasabb energiahatékonysági osztály számára megállapított küszöbértéknél magasabb teljesítményszinteket írnak elő. A tagállamok a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a legmagasabb energiahatékonysági osztály számára meghatározott küszöbértéknél magasabb teljesítményszinteket is előírhatnak.

10. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

(1) A címkére és az adatlapra vonatkozó részleteket a Bizottság a 11., 12. és 13. cikkel összhangban, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján határozza meg, az e cikk szerinti egyes terméktípusok vonatkozásában.

⁽¹⁾ HL L 134., 2004.4.30., 114. o.

Ha egy termék megfelel a (2) bekezdésben felsorolt kritériumoknak, annak egy, a (4) bekezdéssel összhangban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá kell tartoznia.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a használat közbeni energia- és egyéb alapvető erőforrás-fogyasztásról a címkén és az adatlapon megadott tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseinek lehetővé kell tenniük a végfelhasználók számára, hogy tájékozottabb vásárlói döntéseket hozhassanak, a piacfelületei hatóságok számára pedig, hogy ellenőrizhessék, a termékek megfelelnek-e a megadott tájékoztatásnak.

Ha egy felhatalmazáson alapuló jogi aktus rendelkezéseket tartalmaz mind a termék energiahatékonyságára, mind alapvető erőforrás-fogyasztására vonatkozóan, a címke megjelenésének és tartalmának a termék energiahatékonyságát kell hangsúlyoznia.

(2) Az (1) bekezdésben említett kritériumok a következők:

- a) a rendelkezésre álló legfrissebb adatok alapján és az uniós piacon forgalmazott mennyiségek ismeretében a termékeknek jelentős potenciállal kell rendelkezniük az energia- és – adott esetben – egyéb alapvető erőforrás-megtakarítás illetően;
- b) a piacon hozzáférhető, rendeltetésükben egyenértékű termékeknek jelentős eltérést kell mutatniuk a vonatkozó teljesítményszintek tekintetében;
- c) a Bizottság figyelembe veszi a releváns uniós jogszabályokat és önszabályozást – így például az önkéntes megállapodásokat –, amelyek várhatóan gyorsabban vagy kisebb költséggel valósítják meg a politikai célkitűzéseket, mint a kötelező előírások.

(3) Felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetének elkészítésekor a Bizottság:

- a) figyelembe veszi a 2009/125/EK irányelv I. mellékletének 1. részében felsoroltak közül azokat a környezetbarát paramétereket, amelyeket a 2009/125/EK irányelv alapján elfogadott, vonatkozó végrehajtási intézkedés lényegesnek minősít, és amelyek relevánsak a végfelhasználó számára a termékhasználat során;
- b) értékeli a jogi aktus hatását a környezetre, a végfelhasználókra és a gyártókra, beleértve a kis- és középvállalkozásokat (kkv-k) is, az Unión kívüli piacokon is fennálló versenyképesség, az innováció, a piaca jutás és a költség-haszon arány tekintetében;
- c) megfelelő konzultációt folytat az érdekeltekkel;
- d) meghatározza a végrehajtás időpontját, a fokozatos vagy átmeneti intézkedéseket vagy időszakokat, figyelembe véve

különösen a kkv-kre vagy az elsősorban kkv-k által gyártott egyes termékcsoportokra gyakorolt lehetséges hatásokat.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak meg kell határozniuk különösen a következőket:

- a) a szabályozandó termékek típusának pontos meghatározása;
- b) az 1. cikk (1) bekezdésében említett információ megszerzéséhez alkalmazandó mérési szabványok és módszerek;
- c) az 5. cikkben előírt műszaki dokumentáció részletei;
- d) a 4. cikkben említett címke megjelenése és tartalma, azzal, hogy a címkének lehetőség szerint egységes megjelenési jellemzőkkel kell rendelkeznie az egyes termékcsoportokon belül, és minden esetben jól láthatónak és olvashatónak kell lennie. A címke formátumának alapként meg kell tartania az A-tól G-ig terjedő besorolást; a besorolás fokozatainak a végfelhasználó szemszögéből nézve jelentős energia- és költségmegtakarításoknak kell megfelelniük.

Ha a műszaki fejlődés megkívánja, három további osztállyal bővíthető a besorolás. E további osztályok: A+, A++, és A+++ a leghatékonyabb osztály esetében; elvileg az osztályok teljes száma hétre fog korlátozódni, kivéve, ha ennél több osztályban vannak még termékek.

A színskála legfeljebb hét különböző színből áll, a sötétzöldtől a pirosig. Minden esetben kizárólag a legmagasabb osztály színkódja lehet sötétzöld. Ha hétnél több osztály van, akkor kizárólag a piros szint lehet többször használni.

A besorolást felül kell vizsgálni különösen akkor, ha a belső piacon a termékek jelentős aránya eléri a két legmagasabb energiahatékonysági osztályt, és a termékek további megkülönböztetése révén további megtakarítások érhetők el.

A termékek lehetséges újrabesorolásának részletes kritériumait – adott esetben – eseti alapon kell meghatározni, a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban;

- e) a címke rögzítésének helye a bemutatott terméken, valamint – a 7. cikk szerint értékesítésre kínált termékek esetében – a címke és/vagy az információ rendelkezésre bocsátásának módja. Adott esetben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előírhatják, hogy a címkét a termékhez kell erősíteni, vagy a csomagolásra kell nyomtatni, vagy részletezhetik a katalógusban való megjelenésre, a távértékesítésre és az internetes kereskedelemre vonatkozó címkézési előírásokat;
- f) az adatlap tartalma és – adott esetben – formája és egyéb részletei, vagy a 4. cikkben és az 5. cikk c) pontjában meghatározott további információ. A címkén feltüntetett információnak szerepelnie kell az adatlapon is;

- g) a reklámozásra szolgáló címke részletes tartalma, beleértve a szóban forgó termék energiaosztályát és egyéb lényeges teljesítményszintjét (-szintjeit) is, olvasható és jól látható formában;
- h) adott esetben a címkén feltüntetendő besorolás(ok) érvényességi ideje, a d) ponttal összhangban;
- i) a címkén és az adatlapokon szereplő nyilatkozatokban foglalt pontossági szint;
- j) a felhatalmazáson alapuló jogi aktus értékelésének és lehetséges felülvizsgálatának időpontja, figyelemmel a technológiai fejlődés ütemére.

11. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap a 10. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. Ez a felhatalmazás a 2010. június 19-én kezdődő ötéves időszakra vonatkozik. A Bizottság legkésőbb hat hónappal az ötéves időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 12. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbiak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.

(2) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően arról egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit a 12. és 13. cikk határozza meg.

12. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács visszavonhatja a 10. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntésére, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt egyszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve a visszavonás tárgyát képező felhatalmazást és a visszavonás lehetséges indokait.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy az abban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

13. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben az értesítés időpontjától számított két hónapon belül.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére a határidő két hónappal meghosszabbodik.

(2) Amennyiben a fenti határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem kifogásolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktust, a jogi aktust az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az a jogi aktus rendelkezéseiben megállapított időpontban hatályba lép. A felhatalmazáson alapuló jogi aktust az említett időszak lejártá előtt is ki lehet hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az említett időszak lejártá előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem szándékozik kifogást emelni.

(3) Ha az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktust, akkor az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben kifogást emelő intézmény megadja kifogásának indokait.

14. cikk

Értékelés

A Bizottság legkésőbb 2014. december 31-ig felülvizsgálja ezen irányelv és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusainak hatékonyságát, és jelentést nyújt be erről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Ennek alkalmával a Bizottság értékeli az alábbiakat is:

- a) a 4. cikk (c) pontjának hozzájárulása ezen irányelv céljához;
- b) a 9. cikk (1) bekezdésének hatékonysága;
- c) a 10. cikk (4) bekezdésének d) pontja módosításának szükségessége, a technikai fejlődés és a címkeformátumnak a fogyasztók általi értelmezése fényében.

15. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusai értelmében elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése – beleértve a címke jogosulatlan használatát is – esetén alkalmazandó szankciók szabályait, és meghozzák a végrehajtásuk biztosításához szükséges intézkedéseket. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e rendelkezésekről legkésőbb 2011. június 20-ig értesítik a Bizottságot, és haladéktalanul értesítik a Bizottságot a rendelkezéseket érintő bármely későbbi módosításról.

16. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok legkésőbb 2011. június 20-ig elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

E rendelkezéseket a tagállamoknak 2011. július 20-tól kell alkalmazniuk.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjeleníteniük. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek a 92/75/EGK irányelvre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket ezen irányelv alkalmazási körében fogadnak el.

17. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az I. melléklet A. részében megjelölt rendelettel módosított 92/75/EGK irányelv 2011. július 21-én hatályát veszti, az I. melléklet B. részében meghatározott, a szóban forgó irányelv

nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A 92/75/EGK irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a II. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

18. cikk

Hatálybalépés

Ezen irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 5. cikk d), g) és h) pontját 2011. július 31-től kell alkalmazni.

19. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2010. május 19-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
D. LÓPEZ GARRIDO

I. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és későbbi módosítása**(a 17. cikk szerint)**

92/75/EGK tanácsi irányelv
(HL L 297., 1992.10.13., 16. o.)

1882/2003/EK rendelet
(HL L 284., 2003.10.31., 1. o.)

Csak a III. melléklet 32. pontja

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők jegyzéke**(a 16. cikk szerint)**

Irányelv	A nemzeti jogba való átültetés határideje
92/75/EGK	1994. január 1.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

92/75/EGK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés, bevezető szövegrész, első mondat	1. cikk (1) bekezdés
1. cikk (1) bekezdés, bevezető szövegrész, második mondat	1. cikk (2) bekezdés
1. cikk (1) bekezdés, első–hetedik francia bekezdés	—
1. cikk (2) bekezdés	—
—	1. cikk (3) bekezdés, a) és b) pont
1. cikk (3) bekezdés	1. cikk (3) bekezdés, c) pont
—	2. cikk a) és b) pont
1. cikk (4) bekezdés, első és második francia bekezdés	2. cikk g) és h) pont
1. cikk (4) bekezdés, harmadik francia bekezdés	—
1. cikk (4) bekezdés, negyedik francia bekezdés	2. cikk c) pont
1. cikk (4) bekezdés, ötödik francia bekezdés	2. cikk d) pont
—	2. cikk e), f) i), j) és k) pont
1. cikk (5) bekezdés	—
2. cikk (1) bekezdés	4. cikk a) pont
—	4. cikk b), c) és d) pont
2. cikk (2) bekezdés	—
2. cikk (3) bekezdés	5. cikk b) pont
2. cikk (4) bekezdés	5. cikk b) és c) pont
3. cikk (1) bekezdés	5. cikk a) pont
3. cikk (2) bekezdés	5. cikk e) és f) pont
3. cikk (3) bekezdés	5. cikk g) pont
3. cikk (4) bekezdés	5. cikk h) pont
—	6. cikk a) pont
4. cikk a) pont	6. cikk b) pont
4. cikk b) pont	5. cikk d) pont
5. cikk	7. cikk
6. cikk	—
7. cikk a) pont	3. cikk (1) bekezdés, a) pont
7. cikk b) pont	3. cikk (1) bekezdés, b) pont
7. cikk c) pont	3. cikk (1) bekezdés, c) pont
—	3. cikk (1) bekezdés, d) pont
—	3. cikk (2),(3) és (4) bekezdés
8. cikk (1) bekezdés	8. cikk (1) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés	8. cikk (2) bekezdés
9. cikk	—

92/75/EGK irányelv	Ezen irányelv
—	9. cikk
10. cikk	—
—	10. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
11. cikk	—
12. cikk a) pont	10. cikk (4) bekezdés, a) pont
12. cikk b) pont	10. cikk (4) bekezdés, b) pont
12. cikk c) pont	10. cikk (4) bekezdés, c) pont
12. cikk d) pont	10. cikk (4) bekezdés, d) pont
12. cikk e) pont	10. cikk (4) bekezdés, e) pont
12. cikk f) pont	10. cikk (4) bekezdés, f) pont
12. cikk g) pont	—
—	10. cikk (4) bekezdés, g), h), i) és j) pont
—	11., 12., 13., 14. és 15. cikk
13. cikk	17. cikk
14. cikk	16. cikk
—	18. cikk
15. cikk	19. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010/31/EU IRÁNYELVE

(2010. május 19.)

az épületek energiahatékonyságáról

(átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az épületek energiahatékonyságáról szóló, 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ módosult ⁽⁵⁾. Mivel további lényegi módosításokat kell tenni, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.
- (2) Az energia hatékony, körültekintő, ésszerű és fenntartható hasznosítása kiterjed többek között az olajtermékekre, a földgázra és a szilárd fűtőanyagokra, amelyek mellett, hogy alapvető energiaforrások, egyben a széndioxid-kibocsátás elsődleges forrásai is.
- (3) Épületekkel kapcsolatos az Unió teljes energiafogyasztásának 40 %-a. Az ágazat terjeszkedik, ami szükségszerűen energiafogyasztásának növekedésével jár. Ezért az energiafogyasztás csökkentése és a megújuló forrásból származó energia felhasználása az épületekben az Unió energiafüggettségének és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentéséhez szükséges, fontos intézkedések. A megújuló forrásból származó energia felhasználásának növelése mellett, az energiafogyasztásnak az Unióban történő csökkentését célzó intézkedések lehetővé tennék az Unió számára, hogy teljesítse az Egyesült

Nemzetek éghajlatváltozásról szóló keretegyezményéhez (UNFCCC) csatolt Kiotói Jegyzőkönyvben foglaltakat, és betartsa mind a globális hőmérséklet-emelkedés 2 °C alatt tartására vonatkozó hosszú távú kötelezettségvállalását, mind azon kötelezettségvállalását, hogy 2020-ra az üvegházhatású gázok teljes kibocsátását legalább 20 %-kal, nemzetközi megállapodás elérése esetén pedig 30 %-kal az 1990-es szint alá csökkenti. Az energiafogyasztás csökkentésének és a megújuló forrásból származó energia felhasználása növelésének szintén fontos szerepet kell játszaniuk az energiaellátás biztonságának előmozdításában, a műszaki fejlődés támogatásában, foglalkoztatási lehetőségek biztosításában és a regionális fejlesztésben, különösen a vidéki területeken.

- (4) Az energiaszükséglet kezelése fontos eszköz, amelynek segítségével az Unió befolyást gyakorolhat a globális energiapiacra, és így az energiaellátás közép- és hosszú távú biztonságára is.

- (5) A 2007. márciusi Európai Tanács hangsúlyozta az energiahatékonyság növelésének szükségességét az Unióban az Unió energiafogyasztásának 2020-ig 20 %-os csökkentésére irányuló célkitűzés teljesítése érdekében, és felhívott az „Energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása” című bizottsági közleményben megállapított prioritások alapos és gyors végrehajtására. Az említett cselekvési terv rámutatott arra a jelentős potenciálra, ami a költséghatékony energiamegtakarításra kínálkozik az épületekben. Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalásában felhívott a 2002/91/EK irányelv rendelkezéseinek megerősítésére, és több alkalommal, legutóbb az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatáról szóló, 2009. február 3-i állásfoglalásában felhívott a 2020-ra vonatkozó 20 %-os energiahatékonysági célkitűzés kötelező erejűvé tételére. Ezenkívül, az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló, 2009. április 23-i 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁶⁾ kötelező erejű tagállami célkitűzéseket határoz meg a széndioxid-kibocsátás csökkentésére vonatkozóan, amelyek szempontjából alapvetően fontos lesz az épületekben elérhető energiahatékonyság, és a megújuló forrásból származó energia támogatásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ is rendelkezik az energiahatékonyság előmozdításáról egy kötelező erejű célkitűzéssel összefüggésben, amely szerint 2020-ra a megújuló forrásból származó energiának a teljes uniós energiafogyasztás 20 %-át kell kitennie.

⁽¹⁾ HL C 277., 2009.11.17., 75. o.

⁽²⁾ HL C 200., 2009.8.25., 41. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. április 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2010. április 14-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), az Európai Parlament 2010. május 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL L 1., 2003.1.4., 65. o.

⁽⁵⁾ Lásd a IV. melléklet A. részét.

⁽⁶⁾ HL L 140., 2009.6.5., 136. o.

⁽⁷⁾ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

- (6) A 2007. márciusi Európai Tanács ismételt megerősítette az Unió elkötelezettségét a megújuló forrásból származó energiának az egész Unióra kiterjedő fejlesztése iránt, és jóváhagyta a megújuló forrásból származó energia 20 %-os részarányára vonatkozó, 2020-ig elérendő kötelező célt. A 2009/28/EK irányelv közös keretet állapít meg a megújuló forrásból származó energia előmozdításához.
- (7) Konkrétabb intézkedések meghatározására van szükség az épületek energiamegtakarításában rejlő, eddig kihasználatlan nagy potenciál elérése, valamint a tagállamok eredményei között ebben az ágazatban meglévő jelentős különbségek csökkentése érdekében.
- (8) Az épületek energiahatékonyságának további javítására irányuló intézkedéseknek figyelembe kell venniük a klimatikus és a helyi feltételeket, valamint a beltéri klimatikus viszonyokat és a költséghatékonyságot is. Ezen intézkedések nem érinthetik az épületekre vonatkozó, egyéb olyan követelményeket, mint az akadálymentesség, a biztonság és az épületek rendeltetésszerű használata.
- (9) Az épületek energiahatékonyságát olyan módszertan alapján kell kiszámítani, amelyet nemzeti és regionális szinten differenciálni lehet. Ez, a hőtechnikai jellemzőkön kívül, egyéb olyan tényezőket is magában foglal, amelyek egyre fontosabb szerepet játszanak, mint például a fűtés- és légkondicionáló berendezések, a megújuló forrásokból származó energia alkalmazása, a passzív hűtés-fűtés, az árnyékolás, a belső levegőminőség, a megfelelő természetes megvilágítás és az épület tervezése. Egy adott épület energiahatékonyságát olyan módszertan alapján kell kiszámítani, amely nemcsak a fűtési idényt veszi figyelembe, hanem a teljes évről szól. E módszertannak figyelembe kell vennie a meglévő európai szabványokat.
- (10) Kizárólag a tagállamok felelőssége, hogy minimumkövetelményeket határozzanak meg az épületek és az épületelemek energiahatékonyságára vonatkozóan. A követelményeket arra tekintettel kell meghatározni, hogy a költségek szempontjából optimális egyensúly jöjjön létre a szükséges beruházások és az épület teljes élettartamára vetített energiaköltség-megtakarítás között, a tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy a költségoptimalizált energiahatékonysági szinteknél nagyobb energiahatékonyságot biztosító minimumkövetelményeket határozzanak meg. Rendelkezni kell arról, hogy a tagállamok a műszaki fejlődés fényében rendszeresen felülvizsgálhassák az épületek energiahatékonyságára vonatkozó saját minimumkövetelményeiket.
- (11) A költséghatékony vagy a költségoptimalizált energiahatékonysági szintekre vonatkozó célkitűzés elérése bizonyos feltételek esetén – például éghajlati különbségek fényében – azt is indokolhatja, hogy a tagállamok az épületelemek tekintetében a költséghatékonyságra vagy a költségoptimalizálásra vonatkozóan olyan követelményeket határozzanak meg, amelyek a gyakorlatban korlátozzák az uniós jogszabályok által meghatározott szabványoknak megfelelő építőipari termékek beépítését, feltéve, hogy az ilyen követelmények nem jelentenek indokolatlan piaci akadályt.
- (12) Az épületgépészeti rendszerek energiahatékonyságára vonatkozó követelmények meghatározásakor a tagállamoknak harmonizált eszközöket kell alkalmazniuk – amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak és indokoltak –, különösen az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről szóló, 2010. május 19-i 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ végrehajtására irányuló intézkedések keretében kidolgozott tesztelési és számítási módszereket és energiahatékonysági osztályokat, a kapcsolódó kezdeményezésekkel való koherencia biztosítása és a piac potenciális fragmentálódásának a lehető legkisebb mértékűre csökkentése érdekében.
- (13) Ezen irányelv nem érinti az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 107. és 108. cikkét. Az irányelvben alkalmazott „öszöntő” kifejezés ezért nem értelmezhető állami támogatásként.
- (14) A Bizottságnak összehasonlító módszertani keretet kell meghatároznia az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámításához. A tagállamoknak e keretet arra kell használniuk, hogy összehasonlítsák az eredményeket az energiahatékonyságra vonatkozóan általuk elfogadott minimumkövetelményekkel. Amennyiben jelentős, azaz 15 %-ot meghaladó eltérések mutatkoznak az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjei és az energiahatékonyságra vonatkozó hatályos minimumkövetelmények között, a tagállamoknak meg kell indokolniuk ezeket az eltéréseket, vagy megfelelő intézkedéseket kell tervbe venniük az eltérések csökkentése érdekében. Az épületek és az épületelemek becsült gazdasági élettartamát a tagállamoknak kell meghatározniuk, figyelembe véve a tipikus gazdasági élettartamok meghatározásával kapcsolatos jelenlegi gyakorlatot és tapasztalatokat is. Az összehasonlítás következtetéseiről és az alapjául szolgáló adatokról rendszeresen jelenteni kell a Bizottságnak. E jelentéseknek lehetővé kell tenniük a Bizottság számára, hogy értékelhesse a tagállamok által, az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek elérése terén elért haladást, és arról jelentést tegyen.

⁽¹⁾ HL L 285., 2009.10.31., 10. o.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

- (15) Az épületek befolyást gyakorolnak a hosszú távú energiafogyasztásra. A meglévő épületek hosszú felújítási ciklusára tekintettel ezért az új és a jelentős felújítás alatt álló meglévő épületeknek eleget kell tenniük a helyi éghajlathoz igazított, energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeknek. Mivel az alternatív energiaellátó rendszerek alkalmazása nincs átfogóan feltárva teljes potenciálját tekintve, meg kell fontolni az alternatív energiaellátó rendszerek alkalmazásának lehetőségét új épületek számára – méretüktől függetlenül –, azon elv betartásával, mely szerint először a fűtés és a hűtés energiaigényének költségoptimalizált szintre való csökkentését kell biztosítani.
- (16) Épületnagyságtól függetlenül, a meglévő épületek jelentős felújításai jó alkalmat nyújtanak költséghatékony intézkedések megtételére az energiahatékonyság javítására. Költséghatékonysági okokból lehetővé kell tenni az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeknek azon felújított részekre történő korlátozását, amelyek az adott épület energiahatékonysága szempontjából meghatározóak. A tagállamoknak lehetőségük kell, hogy legyen megválasztani a „jelentős felújítás” fogalmának meghatározását: vagy a külső térelhatárolók felületének százalékos aránya vagy az épület értéke alapján. Amennyiben egy tagállam az épület értéke alapján kívánja meghatározni a „jelentős felújítás” fogalmát, akkor olyan értékeket alkalmazhat, mint az értébecslés szerinti érték vagy a felújítási költségen alapuló aktuális piaci érték, az épülethez kapcsolódó telek értékének figyelmen kívül hagyásával.
- (17) Intézkedésekre van szükség az olyan épületek számának növeléséhez, amelyek nemcsak teljesítik az energiahatékonyságra vonatkozó jelenlegi minimumkövetelményeket, hanem energiahatékonyabbak is, és ily módon csökkentik mind az energiafogyasztást, mind a széndioxid-kibocsátást. E célból a tagállamoknak a közel nulla energiaigényű épületek számának növelésére irányuló nemzeti terveket kell készíteniük, és az ilyen tervekről rendszeresen jelentést kell tenniük a Bizottságnak.
- (18) Uniói pénzügyi eszközök és egyéb intézkedések végrehajtására és kiigazítására kerül sor az energiahatékonysággal kapcsolatos intézkedések ösztönzése céljából. Az ilyen uniós szintű pénzügyi eszközök közé tartozik – többek között – az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló, 2006. július 5-i 1080/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ is, amelyet módosítottak, hogy lehetővé tegye a lakásépítési ágazatban az energiahatékonysági beruházások növelését; a köz- és magánszféra partnersége keretében megvalósítandó, az energiahatékony épületekre irányuló európai kezdeményezés, amelynek célja a zöld technológiák és az új és felújított épületekben felhasználandó energiahatékony rendszerek és anyagok kifejlesztésének előmozdítása; a többek között az energiahatékonyságba történő beruházások ösztönzésére irányuló, a fenntartható energiával kapcsolatos közös EK–Európai Beruházási Bank (EBB) finanszírozási kezdeményezés és az EBB által irányított „Marguerite alap”: a 2020-as energiaügyi, éghajlat-változási és infrastrukturális európai alap; a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottérték-adó kedvezményes mértéke tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. május 5-i 2009/47/EK tanácsi irányelv⁽²⁾; a strukturális és kohéziós alapok eszközét képező Jeremie program (mikro-, kis- és középvállalkozásokat támogató közös európai források), az energiahatékonysági pénzügyi mechanizmus, a versenyképességi és innovációs keretprogram, beleértve az „Intelligens energia Európának II.” programot is, amely különösen az energiahatékonysággal és a megújuló forrásokból származó energiával kapcsolatos akadályoknak – például az „Elena” (European Local Energy Assistance) műszaki segítségnyújtási eszköz révén történő – megszüntetésére összpontosít; a „Polgármesterek Szövetsége” kezdeményezés; a vállalkozási és innovációs program; az IKT-politika támogatásának 2010-es programja és a hetedik kutatási keretprogram. Az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank is nyújt finanszírozást az energiahatékonysággal kapcsolatos intézkedések ösztönzése céljából.
- (19) Ezen irányelv céljainak gyakorlati megvalósítása érdekében fel kell használni uniós pénzügyi eszközöket is, ez azonban nem helyettesítheti a nemzeti intézkedéseket. Ezen eszközöket különösen az energiahatékonysági intézkedésekbe való befektetések előmozdítását szolgáló, megfelelő és innovatív pénzügyi támogatás céljára kell felhasználni. Fontos szerepet tölthetnének be a nemzeti, regionális és helyi energiahatékonysági alapok, eszközök és mechanizmusok létrehozásában, amelyek a magáningatlanok tulajdonosai, a kis- és középvállalkozások és az energiahatékonysággal kapcsolatos szolgáltatók részére biztosítanak ilyen finanszírozási lehetőségeket.
- (20) A Bizottság megfelelő tájékoztatása érdekében a tagállamoknak el kell készíteniük az ezen irányelv által előírtaktól eltérő, a pénzügyi intézkedéseket is magában foglaló azon meglévő és javasolt intézkedések listáját, amelyek elősegítik ezen irányelv céljainak elérését. A tagállamok által felsorolt, meglévő és javasolt intézkedések magukban foglalhatják különösen azon intézkedéseket, amelyek célja, hogy csökkentsék a meglévő jogi és piaci akadályokat, továbbá ösztönözzék a beruházásokat és/vagy a meglévő és az új épületek energiahatékonyságának növelésére irányuló egyéb tevékenységeket, és így potenciálisan hozzájáruljanak az energiaszegénység csökkentéséhez. Az ilyen intézkedések kiterjedhetnek – de nem korlátozódnak – ingyenes vagy támogatott műszaki segítségnyújtásra és tanácsadásra, közvetlen támogatásokra, támogatott hitel-programokra vagy alacsony kamatú hitelek, pályázatok keretében nyújtott támogatásokra és hitelgarancia-rendszerekre. A pénzügyi jellegű intézkedéseket alkalmazó hatóságok és egyéb intézmények az ilyen intézkedések alkalmazását a megjelölt energiahatékonysághoz és az energiahatékonysági tanúsítványokban foglalt ajánlásokhoz kapcsolhatják.

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.7.31., 1. o.⁽²⁾ HL L 116., 2009.5.9., 18. o.

- (21) A tagállamokra nehezedő jelentéstételi teher korlátozása érdekében lehetővé kell tenni az ezen irányelv által előírt jelentéseknek az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló, 2006. április 5-i 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervekbe történő integrálását. Minden egyes tagállamban a közsférának kell jó példával elől járnia az épületek energiahatékonyságának területén, a nemzeti terveknek ezért ambiciózusabb célokat kell meghatározniuk a hatóságok által használt épületekre vonatkozóan.
- (22) Az épületnek vagy valamely önálló rendeltetési egységének leendő tulajdonosa vagy bérlője számára – az energiahatékonysági tanúsítványban – helytálló tájékoztatást kell nyújtani az ingatlan energiahatékonyságáról és gyakorlati tanácsot e teljesítmény javítására. Tájékoztató kampányok révén a tulajdonosok és a bérlők ösztönözhetők az épület vagy az épület önálló rendeltetési egysége energiahatékonyságának javítására. A kereskedelmi célú épületek tulajdonosait és bérlőit is ösztönözni kell a tényleges energiafogyasztásra vonatkozó információcserére, biztosítva ezáltal, hogy rendelkezésre álljon minden adat a tudatos döntések meghozatalához a szükséges fejlesztésekről. Az energiahatékonysági tanúsítványnak tájékoztatást kell nyújtania az épület hűtési és fűtési rendszerének az energiaszükségletre gyakorolt tényleges hatásáról, a primerenergia-fogyasztásról és a szén-dioxid-kibocsátásról is.
- (23) A hatóságoknak példát kell mutatniuk, és törekedniük kell az energiahatékonysági tanúsítványban foglalt ajánlások végrehajtására. A tagállamoknak intézkedéseket kell nemzeti tervükbe foglalniuk a hatóságok támogatására annak érdekében, hogy azok a lehető leghamarabb megvalósítsák az energiahatékonyság javítását, és végrehajtsák az energiahatékonysági tanúsítványban foglalt ajánlásokat.
- (24) A hatóságok által elfoglalt épületeknek és a nyilvánosság által gyakran látogatott épületeknek példát kell mutatniuk azzal, hogy tanúsítják a környezeti és energetikai megfontolások figyelembevételét, és ezért ezeket az épületeket rendszeresen energiahatékonyságra vonatkozó tanúsítási eljárásnak kell alávetni. Az energiahatékonysági tanúsítványt jól látható helyre kell kifüggeszteni, ezzel szélesebb körben megismertette az energiahatékonyságról szóló információt, különösen meghatározott méretű olyan épületek esetében, amelyeket hatóságok foglalnak el, vagy amelyeket a nyilvánosság gyakran látogat, beleértve az üzleteket és bevásárlóközpontokat, szupermarketeket, éttermeket, színházakat, bankokat és hoteleket is.
- (25) Az elmúlt években az európai országokban nőtt a légkondicionáló rendszerek száma. Ez a csúcsterhelési időszakokban jelentős problémákat okoz, növelve a villamosenergia-költségeket és felborítva az energiaegyensúlyt ezekben az országokban. Elsőbbséget kell biztosítani azoknak a stratégiáknak, amelyek a nyári időszakban fokozzák az épületek hőszabályozó teljesítményét. E célból előtérbe kell helyezni a túlmelegedést megelőző intézkedéseket, például az árnyékolást és az épületszerkezet szükséges hőkapacitásának biztosítását, valamint a passzív – elsősorban a beltéri klimatikus körülményeket és az épület körüli mikroklímát javító – hűtési technológiák további fejlesztését és alkalmazását.
- (26) A fűtési és légkondicionáló rendszerek képesített szakértők által végzett rendszeres karbantartása és helyszíni vizsgálata hozzájárul a helyes beállításuk fenntartásához a termékleírással összhangban, és ily módon biztosítja optimális teljesítményüket környezeti, biztonsági és energetikai szempontból. A teljes fűtési és légkondicionáló rendszer független értékelésére – annak élettartama folyamán, de különösen cserét vagy korszerűsítést megelőzően – rendszeres időközönként sort kell keríteni. Az épülettulajdonosok és -bérlők adminisztratív terheinek minimalizálása érdekében a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy a helyszíni vizsgálat és a tanúsítás lehetőleg egy időben történjen.
- (27) Az épületek energiahatékonysága tanúsításának és a fűtési és légkondicionáló berendezések helyszíni vizsgálatának egységes megközelítése, amely olyan képesített és/vagy elismert szakértők munkáján alapul, akiknek függetlenségét objektív feltételek alapján kell garantálni, hozzá fog járulni ahhoz, hogy a tagállamok számára az épületek energiamegtakarításaira irányuló erőfeszítéseik tekintetében egységes feltételek jöjjenek létre, és az energiahatékonyság tekintetében átláthatóságot fog biztosítani a leendő tulajdonosok vagy felhasználók számára az uniós ingatlanpiacon. Annak érdekében, hogy Uniószerte biztosítani lehessen az energiahatékonysági tanúsítványoknak, valamint a fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatának a minőségét, minden egyes tagállamban független ellenőrzési mechanizmust kell létrehozni.
- (28) Mivel a helyi és regionális hatóságok kulcsfontosságúak ezen irányelv sikeres végrehajtása szempontjából, az irányadó nemzeti jogszabályokkal összhangban lehetőség szerint be kell őket vonni és konzultálni kell velük a tervezési kérdésekkel, a tájékoztatásra, a képzésre és a szemléletformálásra vonatkozó programok kidolgozásával, valamint ezen irányelv nemzeti és regionális szintű végrehajtásával kapcsolatban. Ezek a konzultációk azt is elősegíthetik, hogy a helyi tervezők és építési szakértők megfelelő iránymutatást kapjanak a szükséges feladatok elvégzéséhez. A tagállamoknak továbbá lehetővé kell tenniük az építésszek és a tervezők számára azt, és ösztönözniük kell őket arra, hogy az ipari vagy lakóterületek tervezése, kivitelezése és felújítása során megtalálják az energiahatékonyság javításának, a megújuló forrásból származó energia felhasználásának és a távfűtés és -hűtés alkalmazásának optimális kombinációját.

⁽¹⁾ HL L 114., 2006.4.27., 64. o.

- (29) A szerelők és építők kulcsfontosságúak ezen irányelv sikeres végrehajtása szempontjából. Ezért képzéssel és egyéb intézkedésekkel kell biztosítani, hogy megfelelő számú szerelő és építő rendelkezzen megfelelő szakértelemmel a szükséges energiahatékony és megújuló forrásból származó energiával kapcsolatos technológiák beszereléséhez és beépítéséhez.
- (30) A tagállamoknak figyelembe kell venniük a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ az ezen irányelv által érintett szakértők kölcsönös elismerése tekintetében, és a Bizottságnak folytatnia kell az „Intelligens energia Európának” program keretében folytatott azon tevékenységeit, amelyek az ilyen szakemberek képzésére vonatkozó szabványokkal kapcsolatos iránymutatásokra és ajánlásokra irányulnak.
- (31) Annak érdekében, hogy a nem lakáscélú ingatlanok uniós piacán az energiahatékonyág tekintetében növekedjen az átláthatóság, meg kell határozni a nem lakáscélú épületek energiahatékonyágára vonatkozó önkéntes közös tanúsítási rendszer egységes feltételeit. Az EUMSZ. 291. cikkével összhangban a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályait és általános elveit rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletben előre meg kell határozni. Az új rendelet elfogadásáig továbbra is a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatot⁽²⁾ kell alkalmazni, az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás kivételével, amely nem alkalmazandó.
- (32) A Bizottságot fel kell jogosítani arra, hogy az EUMSZ. 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. mellékletben rögzített általános keretszabályok bizonyos részeinek a műszaki fejlődéshez való igazítása, valamint az energiahatékonyágra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámítására szolgáló módszertani keret kidolgozása érdekében. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációt folytasson.
- (33) Mivel ezen irányelv célját, azaz az épületek energiahatékonyágának növelését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani az épületállomány összetettsége miatt, és amiatt, hogy a nemzeti lakóingatlan-piacok nem képesek megfelelően kezelni az energiahatékonyággal kapcsolatos kihívásokat, és ezért az intézkedés léptéke és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl a cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (34) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokra a rendelkezésekre kell, hogy szorítkozzon, amelyek a 2002/91/EK irányelvhez képest jelentős változást jelentenek. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az említett irányelvből következik.
- (35) Ez az irányelv nem érinti a 2002/91/EK irányelv nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.
- (36) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽³⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönözzük arra, hogy a maguk számára és az Unió érdekében készítsék el az ezen irányelv és az átültető intézkedések közötti megfelelést a lehető legjobban bemutató saját táblázataikat, és azokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

(1) Ezen irányelv előmozdítja az épületek energiahatékonyágának javítását az Unión belül, figyelembe véve a külső klimatikus és a helyi feltételeket, valamint a beltéri klimatikus követelményeket és a költséghatékonyágot is.

(2) Ez az irányelv a következőket illetően állapít meg követelményeket:

- a) közös általános módszertani keret az épületek és önálló rendeltetési egységek integrált energiahatékonyágának kiszámításához;
- b) az új épületek és önálló rendeltetési egységek energiahatékonyágára vonatkozó minimumkövetelmények alkalmazása;
- c) az energiahatékonyágra vonatkozó minimumkövetelmények alkalmazása:
 - i. a jelentős felújítás előtt álló meglévő épületekre, önálló rendeltetési egységeikre és épületelemekre;
 - ii. a külső térelhatárolókat alkotó, és utólagos beszerelésüket vagy cseréjüket követően a külső térelhatárolók energiahatékonyágát jelentősen befolyásoló épületelemekre; és
 - iii. az épületgépészeti rendszerekre, amikor beszerelésükre, cseréjükre vagy korszerűsítésükre sor kerül;

⁽¹⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽³⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

- d) a közel nulla energiaigényű épületek számának növelésére irányuló nemzeti tervek;
- e) az épületek vagy önálló rendeltetési egységeik energetikai tanúsítása;
- f) az épületekben található fűtési és légkondicionáló rendszerek rendszeres helyszíni vizsgálata; és
- g) az energiahatékonysági tanúsítványok és helyszíni vizsgálati jelentések független ellenőrzési rendszere.

3. Az ebben az irányelvben megállapított követelmények minimumkövetelmények, és nem akadályozzák a tagállamokat szigorúbb intézkedések fenntartásában vagy bevezetésében. Ezeknek az intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel. Az intézkedésekről értesíteni kell a Bizottságot.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- 1. „épület”: falakkal ellátott, fedett építmény, amelyben energiát használnak a beltéri klíma szabályozására;
- 2. „közel nulla energiaigényű épület”: az I. melléklettel összhangban meghatározott, igen magas energiahatékonysággal rendelkező épület. A felhasznált közel nulla vagy nagyon alacsony mennyiségű energiának igen jelentős részben megújuló forrásokból kellene származnia, beleértve a helyszínen vagy a közelben előállított megújuló forrásokból származó energiát is;
- 3. „épületgépészeti rendszer”: az épület vagy önálló rendeltetési egységének fűtésére, hűtésére, szellőztetésére, melegvízellátására, világítására, vagy az ilyen rendeltetési célok valamely kombinációjára szolgáló berendezések;
- 4. „az épület energiahatékonysága”: az épület szokásos használatához kapcsolódó energiaszükséglet kielégítéséhez szükséges energia számított vagy mért mennyisége, amely többek között magában foglalja a fűtéshez, a hűtéshez, a szellőztetéshez, a melegvíz-ellátáshoz és a világításhoz szükséges energiát;
- 5. „primerenergia”: az a megújuló és nem megújuló forrásból származó energia, amely nem esett át semminemű átalakításon vagy feldolgozási eljáráson;
- 6. „megújuló forrásokból származó energia”: megújuló, nem fosszilis forrásokból származó energia, nevezetesen szél-, nap-, aerotermikus, geotermikus, hidrotermikus és óceánból

nyert energia, vízenergia, biomasszából, hulladéklerakó helyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázokból és biogázokból nyert energia;

- 7. „külső térelhatárolók”: az épület integrált elemei, amelyek az épület belső részeit a külső környezettől elválasztják;
- 8. „az épület önálló rendeltetési egysége” (továbbiakban: önálló rendeltetési egység): az épületben található olyan rész, szint vagy lakásegység, amelyet önálló használatra terveztek vagy alakítottak át;
- 9. „épületelem”: épületgépészeti rendszer, illetve a külső térelhatárolók valamely eleme;
- 10. „jelentős felújítás”: az épület olyan átalakítása, amely
 - a) a külső térelhatárolókat és az épületgépészeti rendszert érintően – a telekárat nem számítva – összköltségében meghaladja az épület értékének 25 %-át; vagy
 - b) a külső térelhatárolók összfelületének legalább 25 %-át érinti.

A tagállamok választhatnak az a) és a b) lehetőség között;

- 11. „európai szabvány”: az Európai Szabványügyi Bizottság, az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság vagy az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet által elfogadott, és nyilvános használatra rendelkezésre bocsátott szabvány;
- 12. „energiahatékonysági tanúsítvány”: valamely tagállam vagy egy általa kijelölt jogi személy által elismert igazolás, amely jelzi az épületnek vagy önálló rendeltetési egységének a 3. cikkel összhangban elfogadott módszertan szerint kiszámított energiahatékonyságát;
- 13. „kapcsolt energiatermelés”: hőenergia és villamos és/vagy mozgási energia egyetlen folyamat során, egyidejűleg történő előállítása;
- 14. „költségoptimalizált szint”: az energiahatékonyság azon szintje, amely egy épület becsült gazdasági élettartama folyamán a legalacsonyabb költséget eredményezi, amennyiben:
 - a) a legalacsonyabb költséget az energiához kapcsolódó befektetési költségek, a karbantartási és üzemeltetési költségek (ezen belül az energiaköltségek és -megtakarítások, az épület fajtája és adott esetben az előállított energiából származó bevételek), valamint adott esetben az ártalmatlanítási költségek figyelembevételével kell meghatározni; és

- b) a becsült, ésszerű gazdaságos élettartamot az egyes tagállamok határozzák meg. Ez az épület becsült fennmaradó gazdaságilag ésszerű gazdaságos élettartamát jelenti, ha az egész épületre vonatkozóan határoztak meg az energiateljesítménnyel kapcsolatos követelményeket, vagy az épületelem becsült gazdaságos élettartamára utal, ha az épületelemekre vonatkozóan határoztak meg az energiateljesítménnyel kapcsolatos követelményeket.

A költségoptimalizált szintnek a teljesítőképesség azon szintjei között kell elhelyezkednie, ahol a becsült gazdasági élettartamra vonatkozó költség-haszon elemzés eredménye pozitív;

15. „légkondicionáló rendszer”: a beltéri légkezelés egy adott formájához szükséges komponensek kombinációja, amely által szabályozható vagy csökkenthető a hőmérséklet;
16. „kazán”: kazántest-tüzelőegység kombináció, amely az égés során felszabaduló hőt a fűtőkörnek adja át;
17. „effektív névleges teljesítmény”: a gyártó által előírt és garantált maximális leadott hőteljesítmény (kW-ban kifejezve), amely a folyamatos működés során átadható, ugyanakkor megfelel a gyártó által megjelölt hasznos teljesítménynek;
18. „hőszivattyú”: olyan gép, készülék vagy berendezés, amely a természetes közegekből – például a levegőből, a vízből vagy a talajból – hőt vezet át az épületekbe vagy az ipari alkalmazásokba azáltal, hogy megfordítja a hő természetes áramlásának irányát, és így az az alacsonyabb hőmérséklettől a magasabb hőmérséklet felé áramlik. A reverzibilis hőszivattyúk képesek ennek ellenkezőjére is, azaz a hőt az épületből kivonni és a környezetnek átadni;
19. „távfűtés” vagy „távhűtés”: egy központi termelési egységből hálózaton keresztül, gőz, meleg víz vagy hűtött folyadékok formájában, több épület vagy telek számára történő hőenergia-szolgáltatás, légterek vagy ipari folyamatok fűtése vagy hűtése céljából.

3. cikk

Módszertan elfogadása az épületek energiahatékonyságának kiszámításához

A tagállamok az épületek energiahatékonyságának kiszámításához az I. mellékletben meghatározott közös általános keretnek megfelelő módszertant alkalmaznak.

Ezt a módszertant nemzeti vagy regionális szinten fogadják el.

4. cikk

Az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a költségoptimalizált szintek elérése érdekében minimumkövetelményeket határozzanak meg az épületek vagy önálló rendeltetési egységek energiahatékonyságára vonatkozóan. Az energiahatékonyságot a 3. cikkben említett módszertannak megfelelően kell kiszámítani. A költségoptimalizált szinteket az 5. cikkben említett összehasonlító módszertani keretnek megfelelően kell kiszámítani, mielőtt a keret rendelkezésre áll.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a költségoptimalizált szintek elérése érdekében minimumkövetelményeket határozzanak meg a külső térelhatárolókat alkotó olyan épületelemekre vonatkozóan, amelyek a cseréjüket vagy átalakításukat követően jelentősen befolyásolják a külső térelhatárolók energiahatékonyságát.

A követelmények meghatározásakor a tagállamok különbséget tehetnek új és meglévő épületek, valamint az épületek különböző fajtái között.

E követelményeknek figyelembe kell venniük az általános beltéri klimatikus körülményeket, hogy elkerülhetők legyenek az esetleges negatív hatások, mint például az elégtelen szellőzés, továbbá a helyi körülményeket, valamint az épület tervezett rendeltetését és korát is.

A tagállamok nem kötelezhetők az energiahatékonyságra vonatkozó olyan minimumkövetelmények meghatározására, amelyek a becsült gazdasági élettartam alatt nem költség-hatékonyságok.

Az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeket rendszeres időközönként, legalább öt évente felül kell vizsgálni, és szükség szerint aktualizálni, hogy tükrözzék az építőiparban bekövetkezett műszaki haladást.

- (2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem határozzák meg és nem alkalmazzák az (1) bekezdésben említett követelményeket a következő épületfajtáknál:

- a) különleges építészeti vagy történeti értékük miatt, egy kijelölt környezet részeként hivatalosan védett épületek, amelyeknél az energiahatékonyságra vonatkozó bizonyos minimumkövetelmények teljesítése elfogadhatatlan mértékben megváltoztatná jellegzetességüket vagy megjelenésüket;
- b) istentisztelekre vagy vallásos tevékenységekre használt épületek;

- c) legfeljebb kétévi használatra szánt ideiglenes épületek, ipari területek, műhelyek és alacsony energiaszükségletű, nem lakáscélú mezőgazdasági épületek, valamint olyan nem lakáscélú mezőgazdasági épületek, amelyeket az energiahatékonyságról nemzeti ágazati megállapodást kötött ágazat használ;
- d) olyan lakóépületek, amelyeket évente négy hónapnál rövidebb ideig használnak, vagy négy hónapnál rövidebb használatra szánnak, vagy évente korlátozott idejű használatra szánnak, és a várható energiafogyasztás kevesebb, mint 25 %-a azon energiafogyasztásnak, amelyet egész éves használat esetén érnének el;
- e) szabadon álló épületek, amelyek teljes hasznos alapterülete kevesebb, mint 50 m².

5. cikk

Az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámítása

(1) A Bizottság a 23., 24. és 25. cikk szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal 2011. június 30-ig az épületek és épületelemek tekintetében összehasonlító módszertani keretet határoz meg az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámításához.

Az összehasonlító módszertani keretet a III. melléklettel összhangban hozzák létre, és az különbséget tesz új és meglévő épületek, valamint az épületek különböző fajtái között.

(2) A tagállamok az (1) bekezdés szerint meghatározott összehasonlító módszertani keret és a vonatkozó paraméterek – mint például az éghajlati adottságok és az energia-infrastruktúra gyakorlati hozzáférhetősége – alapján kiszámítják az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeit, és a számítás eredményeit összevetik az energiahatékonyságra vonatkozó, hatályos minimumkövetelményekkel.

A tagállamok jelentik a Bizottságnak a számításokhoz felhasznált valamennyi inputadatot és előfeltevést, valamint e számítások eredményeit. A jelentést belefoglalhatják a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervekbe. A tagállamok rendszeres időközönként, legalább ötévente nyújtják be az említett jelentéseket a Bizottságnak. Az első jelentést 2012. június 30-ig kell benyújtani.

(3) Ha a (2) bekezdésnek megfelelően elvégzett összehasonlítás azt mutatja, hogy az energiahatékonyságra vonatkozó, hatályos minimumkövetelmények jelentős mértékben kevésbé energiahatékonyak az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinél, az érintett tagállam ezt a különbséget a Bizottság felé a (2) bekezdésben említett jelentés részeként írásban megindokolja, és ehhez – amennyiben az eltérés nem indokolható – egy tervet csatol, amely megfelelő lépéseket vázol fel az eltérésnek az energiahatékonyságra vonatkozó követelmények következő, a 4. cikk (1)

bekezdése szerinti felülvizsgálatáig történő jelentős csökkentésére.

(4) A Bizottság jelentést tesz közzé a tagállamok által az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjének elérése terén tett haladásról.

6. cikk

Új épületek

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az új épületek teljesítsék az energiahatékonyságra vonatkozóan, a 4. cikkel összhangban meghatározott minimumkövetelményeket.

Az új épületeknél a tagállamok biztosítják, hogy még a kivitelezés kezdete előtt az olyan nagy hatékonyságú alternatív rendszerek, mint az alábbiakban felsoroltak, műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontú megvalósíthatósága – amennyiben ez rendelkezésre áll – megfontolásra és figyelembevételre kerüljön:

- a) megújuló forrásból származó energián alapuló, decentralizált energiaellátási rendszerek;
- b) kapcsolt energiatermelés;
- c) táv- vagy tömbfűtés és -hűtés, különösen, ha az részben vagy egészben megújuló forrásból származó energián alapul;
- d) hőszivattyúk.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett alternatív rendszerek elemzése dokumentálva legyen, és ellenőrzés céljából rendelkezésre álljon.

(3) Az alternatív rendszerek említett elemzését el lehet végezni egyedi épületekre vagy hasonló épületek csoportjaira vagy az azonos területen levő azonos adottságú épülettípusokra vonatkozóan. Ami a közös fűtési és hűtési rendszereket illeti, az elemzés elvégezhető a rendszerre rákötött valamennyi, ugyanazon területen található épületre vonatkozóan is.

7. cikk

Meglévő épületek

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az épületek jelentős felújítása során javuljon az épület vagy a felújított épületrész energiahatékonysága annak érdekében, hogy teljesüljenek az energiahatékonyságra vonatkozóan, a 4. cikkel összhangban meghatározott minimumkövetelmények, amennyiben ez műszaki, funkcionális és gazdasági szempontból megvalósítható.

A követelményeket a felújított épület vagy önálló rendeltetési egység egészére kell alkalmazni. Kiegészítésképpen vagy alternatívaként a követelmények a felújított épületelemekre is alkalmazhatók.

A tagállamok, ezenkívül, megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a külső térelhatárolókat alkotó olyan épületelemek, amelyek jelentősen befolyásolják a külső térelhatárolók energiahatékonyságát, átalakításukat vagy cseréjüket követően teljesítsék az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeket, amennyiben ez műszaki, funkcionális és gazdasági szempontból megvalósítható.

A tagállamok ezeket az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeket a 4. cikkkel összhangban határozzák meg.

A tagállamok ösztönzik a jelentős felújítás előtt álló épületekkel kapcsolatban a 6. cikk (1) bekezdésében említett, nagy hatékonyságú alternatív rendszerek megfontolását és figyelembevételét, amennyiben ez műszakilag, funkcionálisan és gazdaságilag megvalósítható.

8. cikk

Épületgépészeti rendszerek

(1) Az épületgépészeti rendszerek energiafelhasználásának optimalizálása érdekében a tagállamok rendszerkövetelményeket határoznak meg a meglévő épületekbe beépített épületgépészeti rendszerek általános energiahatékonysága, megfelelő beszerelése, valamint megfelelő méretezése, beállítása és ellenőrzése tekintetében. A tagállamok ezeket a rendszerkövetelményeket az új épületekre is alkalmazhatják.

Rendszerkövetelményeket kell meghatározni az új épületgépészeti berendezésekre, azok cseréjére és korszerűsítésére vonatkozóan, és alkalmazni kell azokat, amennyiben ez műszaki, funkcionális és gazdasági szempontból megvalósítható.

E rendszerkövetelményeknek legalább az alábbiakra kell kiterjedniük:

- a) fűtési rendszerek;
- b) használati melegvíz-rendszerek;
- c) légkondicionáló rendszerek;
- d) nagyméretű szellőzőrendszerek;

vagy az ilyen rendszerek bármilyen kombinációja.

(2) A tagállamok ösztönzik az intelligens mérőrendszereknek az újonnan létrehozott vagy jelentős felújítás alatt álló valamennyi épületbe történő beszerelését, biztosítva ugyanakkor, hogy az ilyen ösztönzésre a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ I. mellékletének 2. pontjával összhangban kerüljön sor. A tagállamok

továbbá ösztönözhetik – adott esetben – az energiatakarékoságot szolgáló, olyan aktív ellenőrzési rendszerek telepítését, mint az automatizált, ellenőrzési és felügyeleti rendszerek.

9. cikk

Közel nulla energiaigényű épületek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) 2020. december 31-ig valamennyi új épület közel nulla energiaigényű épület legyen; és
- b) 2018. december 31. után a hatóságok által használt vagy tulajdonukban levő új épületek közel nulla energiaigényű épületek legyenek.

A tagállamok nemzeti terveket készítenek a közel nulla energiaigényű épületek számának növelésére. Ezek a nemzeti tervek tartalmazhatnak az épületfajta szerint differenciált célokat is.

(2) A tagállamok továbbá – a közszektor útmutató példáját követve – szakpolitikákat dolgoznak ki, és intézkedéseket hoznak – mint például célok meghatározása – az épületek átalakításának ösztönzése érdekében, amelyeket közel nulla energiaigényű épületekké újítanak fel, és erről tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett nemzeti terveikben.

(3) A nemzeti tervek többek között a következő elemeket tartalmazzák:

- a) a közel nulla energiaigényű épületek fogalommeghatározása tagállami alkalmazásának gyakorlati részletei, amelyek tükrözik a nemzeti, regionális és helyi feltételeket, és számszerű mutatót tartalmaznak a kWh/m²/év egységben kifejezett primerenergia-fogyasztásra vonatkozóan. A primerenergia-fogyasztás meghatározásához felhasznált, a primerenergia-kapcsolatok tényezőik alapulhatnak a nemzeti, regionális és helyi átlagértékeken, és figyelembe vehetik a vonatkozó európai szabványokat is;
- b) időközi célok az új épületek energiahatékonyságának 2015-ig történő javítására vonatkozóan, az (1) bekezdés végrehajtásának előkészítésére tekintettel;
- c) információ a közel nulla energiaigényű épületek kivitelezését ösztönző, az (1) és (2) bekezdéssel összefüggésben elfogadott szakpolitikákról és pénzügyi vagy egyéb intézkedésekről, beleértve a 2009/28/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdése és ezen irányelv 6. és 7. cikke kontextusában a megújuló forrásból származó energia új és jelentős felújítás alatt álló, meglévő épületekben való felhasználására vonatkozó nemzeti követelmények és intézkedések részleteit is.

⁽¹⁾ HL L 211., 2009.8.14., 55. o.

(4) A Bizottság értékeli az (1) bekezdésben említett nemzeti terveket, mindenekelőtt a tagállamok által ezen irányelv célkitűzéseivel kapcsolatban tervezett intézkedések megfelelőségét. A Bizottság – kellően figyelembe véve a szubszidiaritás elvét – további konkrét információt kérhet az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeket illetően. Ebben az esetben az érintett tagállam a Bizottság kérelmét követő kilenc hónapon belül benyújtja a kért információt, vagy módosításokat javasol. Értékelését követően a Bizottság ajánlást bocsáthat ki.

(5) A Bizottság 2012. december 31-ig és azt követően, háromévente jelentést tesz közzé a közel nulla energiaigényű épületek számának növelése terén elért tagállami haladásról. E jelentés alapján a Bizottság cselekvési tervet dolgoz ki, és szükség szerint intézkedéseket javasol az említett épületek számának növelésére és a legjobb gyakorlatok ösztönzésére a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké való, költséghatékony átalakítását illetően.

(6) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott követelményeket konkrét és indokolt esetekben, amennyiben a szóban forgó épület gazdaságos élettartamára vonatkozó költség-haszon elemzés eredménye negatív. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a vonatkozó jogszabályok alapelveiről.

10. cikk

Pénzügyi ösztönzők és piaci akadályok

(1) Annak fényében, hogy fontos megfelelő finanszírozást és egyéb eszközöket biztosítani az épületek energiahatékonysága és a közel nulla energiaigényű épületekre való áttérés előmozdításához, a tagállamok megfelelő lépéseket tesznek a legrelevánsabb ilyen eszközök megfontolására a nemzeti körülmények fényében.

(2) A tagállamok 2011. június 30-ig összeállítják az ezen irányelv által előírtakon kívüli, már meglévő – és adott esetben javasolt – azon intézkedések és eszközök listáját, a pénzügyi jellegűeket is beleértve, amelyek előmozdítják ezen irányelv célkitűzéseit.

A tagállamok ezt a listát háromévente frissítik. A tagállamok ezeket a listákat közlik a Bizottsággal, amit megtehetnek a listáknak a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervekbe való belefoglalásával is.

(3) A Bizottság megvizsgálja a (2) bekezdésben említett, listába foglalt meglévő és javasolt intézkedések, valamint a releváns uniós eszközök hatékonyságát ezen irányelv végrehajtásának támogatása szempontjából. Ezen vizsgálat alapján, és a szubszidiaritás elvét is kellően figyelembe véve, a Bizottság tanácsot adhat vagy ajánlásokat tehet az egyedi tagállami rendszereket és az uniós és nemzetközi pénzügyi intézményekkel való együttműködést illetően. A Bizottság a vizsgálatát és az esetleges tanácsokat vagy ajánlásokat belefoglalhatja a 2006/32/EK

irányelv 14. cikkének (5) bekezdésében említett, a tagállami energiahatékonysági tervekről szóló jelentésébe.

(4) A Bizottság – adott esetben – kérésre segítséget nyújt a tagállamoknak az épületek – különösen a már meglévő épületek – energiahatékonyságának növelésére irányuló nemzeti vagy regionális pénzügyi támogatási programok létrehozásához azáltal, hogy támogatja a felelős nemzeti vagy regionális hatóságok vagy szervek között a legjobb gyakorlatok cseréjét.

(5) Az ezen irányelv végrehajtását támogató finanszírozás javítása érdekében, a szubszidiaritás elvének kellő figyelembevételével a Bizottság – lehetőleg 2011-ig – elemzést nyújt be különösen az alábbiakról:

- a) azon, strukturális alapokból származó pénzeszközök és keretprogramok hatékonysága, szintjének megfelelő volta és ténylegesen felhasznált összege, amelyeket az épületek, különösen a lakóépületek energiahatékonyságának növelésére használtak fel;
- b) az EBB-től és egyéb közjogi pénzügyi intézményektől származó pénzeszközök felhasználásának hatékonysága;
- c) az uniós és tagállami finanszírozás, valamint az energiahatékonyságba történő beruházást ösztönözni képes egyéb támogatási formák összehangolása, és az ilyen pénzeszközök alkalmassága az uniós célkitűzések teljesítésére.

Az említett elemzés alapján és a többéves pénzügyi kerettel összhangban a Bizottság ezt követően – amennyiben indokoltnak tartja – javaslatokat nyújthat be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak uniós eszközök tekintetében.

(6) Amikor ösztönzőket nyújtanak épületek felépítéséhez vagy jelentős felújításához, a tagállamok figyelembe veszik az energiahatékonyság költségoptimalizált szintjeit.

(7) Ezen irányelv rendelkezései nem akadályozzák meg a tagállamokat abban, hogy olyan új épületekhez, felújításokhoz vagy épületelemekhez is ösztönzőket nyújtsanak, amelyek meghaladják a költségoptimalizált szinteket.

11. cikk

Energiahatékonysági tanúsítványok

(1) A tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést az épületek energiahatékonyságát igazoló tanúsítási rendszer létrehozására. Az energiahatékonysági tanúsítványnak tartalmaznia kell az épület energiahatékonyságára vonatkozó adatokat és olyan referenciaértékeket is, mint például az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények, annak érdekében, hogy az épület vagy önálló rendeltetési egység tulajdonosai vagy bérlői annak energiahatékonyságát összehasonlíthassák és értékelhessék.

Az energiahatékonysági tanúsítvány további információt is tartalmazhat, például a nem lakáscélú épületek esetében az éves energiafogyasztásról és a megújuló forrásokból származó energiának a teljes energiafogyasztásban képviselt arányáról.

(2) Az energiahatékonysági tanúsítvány ajánlásokat tartalmaz az épület vagy önálló rendeltetési egység energiahatékonyságának költségoptimalizált vagy költséghatékony növelésére, kivéve, ha ilyen fejlesztésre nincs ésszerű lehetőség a hatályos, energiahatékonyságra vonatkozó követelményekhez képest.

Az energiahatékonysági tanúsítvány ajánlásai az alábbiakra terjednek ki:

- a) a külső térelhatárolók vagy az épületgépészeti rendszer(ek) jelentős mértékű felújításával összefüggő intézkedések; és
- b) intézkedések a külső térelhatárolók vagy az épületgépészeti rendszer(ek) jelentős mértékű felújításában nem érintett, önálló épületelemekkel kapcsolatban.

(3) Az energiahatékonysági tanúsítványban foglalt ajánlásoknak az adott épület szempontjából műszakilag megvalósíthatóknak kell lenniük, és becslést is nyújthatnak a megtérülési időszakok intervallumára vagy az épület gazdasági élettartama alatti költség-haszon arányra vonatkozóan.

(4) Az energiahatékonysági tanúsítványban szerepel, hogy a tulajdonos vagy a bérlő hol kaphat részletesebb tájékoztatást, többek között az energiahatékonysági tanúsítványban foglalt ajánlások költséghatékonyosságával kapcsolatban. A költséghatékonyosság értékelésének egységes feltételrendszeren kell alapulnia, így például a megtakarított energiamennyiség és az érvényes energiaárak értékelésén, valamint előzetes költség-előrejelzésen. Ezenkívül, a tanúsítvány tájékoztatást nyújt az ajánlások végrehajtásához teendő lépésekről is. Egyéb kapcsolódó témákról – így például energiaauditokról, pénzügyi és egyéb jellegű ösztönzőkről és finanszírozási lehetőségekről – is nyújtható tájékoztatás a tulajdonosnak vagy a bérlőnek.

(5) A nemzeti szabályokra is figyelemmel, a tagállamok arra ösztönzik a hatóságokat, hogy vegyék figyelembe azt a vezető szerepet, amelyet az épületek energiahatékonyságának terén játszniauk kellene, többek között a tulajdonukban lévő épületekre vonatkozóan kiállított energiahatékonysági tanúsítványban foglalt ajánlásoknak a tanúsítvány érvényességi ideje alatt történő végrehajtásával.

(6) Az önálló rendeltetési egységekre vonatkozó tanúsítvány a következőkön alapulhat:

- a) az egész épületre vonatkozó közös tanúsítvány; vagy

- b) egy másik, ugyanabban az épületben található, ugyanolyan energiareleváns jellemzőkkel rendelkező, reprezentatív önálló rendeltetési egység értékelése.

(7) Különálló családi házak tanúsítványa más, hasonló tervezésű és méretű, hasonló tényleges energiahatékonyság-minőségű épület értékelésén is alapulhat, amennyiben az ilyen megfelelést az energiahatékonysági tanúsítványt kiállító szakértő garantálni tudja.

(8) Az energiahatékonysági tanúsítvány érvényessége nem haladhatja meg a tíz évet.

(9) A Bizottság az érintett ágazatokkal konzultálva, 2011-ig önkéntes közös európai uniós tanúsítási rendszert fogad el a nem lakáscélú épületek energiahatékonyságára vonatkozóan. Az intézkedést a 26. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A tagállamokat ösztönzik ezen rendszernek az elismerésére, illetve használatára, vagy egy részének a használatára, a nemzeti körülményekhez igazítva.

12. cikk

Energiához való hozzáférést biztosító tanúsítványok kiállítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy energiahatékonysági tanúsítványt állítsanak ki az alábbiak számára:

- a) felépült, értékesített vagy új bérlőnek bérbe adott épületek vagy önálló rendeltetési egységek; és
- b) olyan épületek, amelyeknek legalább 500 m² hasznos alapterületét valamely hatóság foglalja el, és amelyeket a közönség rendszeresen látogat. 2015. július 9-én ezt az 500 m²-es küszöbértéket 250 m²-re kell csökkenteni.

Nem alkalmazandó az energiahatékonysági tanúsítvány kiállítására vonatkozó követelmény, amennyiben az épületre vagy az önálló rendeltetési egységre vonatkozó tanúsítvány – amelyet a 2002/91/EK irányelvvel vagy ezen irányelvvel összhangban állítottak ki – rendelkezésre áll és érvényes.

(2) A tagállamok előírják, hogy az épületek vagy önálló rendeltetési egységek felépítésekor, értékesítésekor vagy bérbeadásakor az energiahatékonysági tanúsítványt vagy annak másolatát be kell mutatni a leendő új bérlőnek vagy vevőnek, és át kell adni a vevőnek vagy az új bérlőnek.

(3) Amennyiben egy épület a felépítést megelőzően kerül értékesítésre vagy bérbeadásra, a tagállamok az (1) és (2) bekezdéstől eltérve, megkövetelhetik az eladótól, hogy mutassa be a jövőbeli energiahatékonyságának értékelését; ebben az esetben az energiahatékonysági tanúsítványt legkésőbb akkor kell kiállítani, mielőtt felépült az épület.

(4) A tagállamok előírják, hogy

- az energiahatékonysági tanúsítvánnyal rendelkező épületek,
- az energiahatékonysági tanúsítvánnyal rendelkező épületekben lévő önálló rendeltetési egységek, és
- az energiahatékonysági tanúsítvánnyal rendelkező önálló rendeltetési egységek

értékesítésre vagy bérbeadásra kínálásakor a kereskedelmi médiában megjelenő hirdetésekben szerepeljen az épület vagy az önálló rendeltetési egység energiahatékonysági tanúsítványában feltüntetett energiahatékonyság-mutató, ahol ez alkalmazható.

(5) E cikk rendelkezéseit a közös tulajdonra vonatkozó nemzeti jogszabályokkal összhangban kell végrehajtani.

(6) A tagállamok a 4. cikk (2) bekezdésében említett épületfajtákat kizárhatják ezen cikk (1), (2), (4) és (5) bekezdésének alkalmazásából.

(7) Az energiahatékonysági tanúsítványoknak a bírósági eljárások tekintetében fennálló lehetséges joghatásait a nemzeti szabályokkal összhangban kell meghatározni.

13. cikk

Az energiahatékonysági tanúsítvány kihelyezése

(1) A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy amennyiben egy, a 12. cikk (1) bekezdésével összhangban kiállított, energiahatékonysági tanúsítvánnyal rendelkező épületnek legalább 500 m² hasznos alapterületét hatóságok foglalják el, és azt a közönség rendszeresen látogatja, az energiahatékonysági tanúsítványt helyezték ki a nyilvánosság számára jól látható helyre.

2015. július 9-én ezt az 500 m²-es küszöbértéket 250 m²-re kell csökkenteni.

(2) A tagállamok előírják, hogy amennyiben egy, a 12. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiállított energiahatékonysági tanúsítvánnyal rendelkező épület 500 m²-nél nagyobb hasznos alapterületét a közönség rendszeresen látogatja, az energiahatékonysági tanúsítványt helyezték ki a nyilvánosság számára jól látható helyre.

(3) E cikk rendelkezései nem terjednek ki az energiahatékonysági tanúsítványban foglalt ajánlások kifüggesztésének kötelezettségére.

14. cikk

A fűtési rendszerek helyszíni vizsgálata

(1) A tagállamok megállapítják a szükséges intézkedéseket a helyiségfűtés tekintetében több mint 20 kW effektív névleges teljesítményű kazánokkal rendelkező, épületek fűtésére használt rendszerek hozzáférhető részeinek, például a hőfejlesztő berendezés, az ellenőrzési rendszer és a keringető szivattyúk rendszeres helyszíni vizsgálatára. Az említett vizsgálat magában foglalja a kazán hatékonyságának és az épület fűtési követelményeihez viszonyított méretezésének értékelését. A kazán méretezésének értékelését nem kell megismételni, amennyiben a fűtési rendszerben vagy az épület fűtési követelményeiben időközben nem történt változás.

A tagállamok – elektronikus felügyeleti és ellenőrzési rendszerek megléte esetén – csökkenthetik az ilyen helyszíni vizsgálatok gyakoriságát, vagy adott esetben enyhíthetik azokat.

(2) A tagállamok a fűtési rendszer típusától és effektív névleges teljesítményétől függően, különböző vizsgálati gyakoriságokat határozhatnak meg, figyelembe véve ugyanakkor a fűtési rendszer helyszíni vizsgálatának költségeit és a vizsgálat nyomán esetlegesen keletkező becsült energiaköltség-megtakarítást is.

(3) A 100 kW effektív névleges teljesítmény feletti kazánokkal rendelkező fűtési rendszereket legalább kétfévente megvizsgálják.

Gázkazánok esetében ez az időszak négy évre kiterjeszthető.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés alternatívájaként a tagállamok intézkedéseket hozhatnak annak biztosítására, hogy a felhasználók tanácsot kapjanak a kazán kicserélésére, a fűtési rendszer egyéb módosításaira vagy a kazán hatékonyságának és megfelelő méretének értékelését szolgáló alternatív megoldásokra vonatkozóan. E megközelítés összehatásának egyenértékűnek kell lennie az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott rendelkezésekből fakadó hatással.

Amennyiben a tagállamok az első albekezdésében említett intézkedések alkalmazása mellett döntenek, legkésőbb 2011. június 30-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az említett intézkedéseknek az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett intézkedésekkel való egyenértékűségéről. A tagállamok e jelentéseket háromévente nyújtják be a Bizottságnak. A jelentéseket bele lehet foglalni a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervekbe is.

(5) Miután megkapta egy tagállamtól a (4) bekezdésben ismertetett opció alkalmazásáról szóló nemzeti jelentést, a Bizottság további konkrét információt kérhet az említett bekezdésben meghatározott intézkedések követelményeire és egyenértékűségére vonatkozóan. Ebben az esetben az érintett tagállam benyújtja a kért információt, vagy módosításokat javasol kilenc hónapon belül.

15. cikk

A légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálata

(1) A tagállamok megállapítják a szükséges intézkedéseket a 12 kW-nál nagyobb effektív névleges teljesítményű légkondicionáló rendszerek hozzáférhető részei rendszeres helyszíni vizsgálatának létrehozásához. A helyszíni vizsgálat magában foglalja a légkondicionáló rendszer hatékonyságának, valamint az épület hűtési követelményeihez viszonyított méretezésének értékelését. A méretezés értékelését nem kell megismételni mindaddig, amíg a légkondicionáló rendszerben vagy az épület hűtési követelményeit illetően nem történik időközben változás.

A tagállamok – elektronikus felügyeleti és ellenőrzési rendszerek megléte esetén – csökkenthetik az ilyen helyszíni vizsgálatok gyakoriságát, vagy adott esetben enyhíthetik azokat.

(2) A tagállamok a fűtési rendszer típusától és effektív névleges teljesítményétől függően, különböző vizsgálati gyakoriságokat határozhatnak meg, figyelembe véve ugyanakkor a fűtési rendszer helyszíni vizsgálatának költségeit és a vizsgálat nyomán esetlegesen keletkező becsült energiaköltség-megtakarítást is.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett intézkedések megállapításakor a tagállamok, amennyire gazdaságilag és műszakilag megvalósítható, biztosítják, hogy a helyszíni vizsgálatok elvégzésére a fűtési rendszerek és az ezen irányelv 14. cikkében említett egyéb műszaki rendszerek helyszíni vizsgálatával, valamint az egyes fluortartalmú üvegházhatású gázokról szóló, 2006. május 17-i 842/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ említett szivárgások helyszíni vizsgálatával összhangban kerüljön sor.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés alternatívájaként a tagállamok intézkedéseket hozhatnak annak biztosítására, hogy a felhasználók tanácsot kapjanak a légkondicionáló rendszer kicserélésére vagy a légkondicionáló rendszer egyéb megváltoztatására vonatkozóan, ide tartozhatnak a légkondicionáló rendszer hatékonyságának és megfelelő méretének értékelését szolgáló vizsgálatok is. E megközelítés összehatásának egyenértékűnek kell lennie az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott rendelkezésekből fakadó hatással.

Amennyiben a tagállamok az első albekezdésben említett intézkedéseket alkalmazzák, legkésőbb 2011. június 30-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az említett intézkedéseknek az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett intézkedésekkel való egyenértékűségéről. A tagállamok e jelentéseket háromévente nyújtják be a Bizottságnak. A jelentéseket bele lehet foglalni a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervekbe is.

(5) Miután megkapta egy tagállamtól a (4) bekezdésben ismertetett opció alkalmazásáról szóló nemzeti jelentést, a Bizottság további konkrét információt kérhet az említett beke-

désben meghatározott intézkedések követelményeire és egyenértékűségére vonatkozóan. Ebben az esetben az érintett tagállam benyújtja a kért információt, vagy módosításokat javasol kilenc hónapon belül.

16. cikk

Jelentések a fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatáról

(1) A fűtési vagy légkondicionáló rendszerek minden egyes helyszíni vizsgálatát követően vizsgálati jelentést kell kiállítani. A vizsgálati jelentésnek tartalmaznia kell a 14. vagy 15. cikkel összhangban elvégzett helyszíni vizsgálat eredményét, és ajánlásokat kell meghatároznia az ellenőrzött rendszer energiahatékonyságának költséghatékony javítására vonatkozóan.

Az ajánlások alapulhatnak a megvizsgált rendszer energiahatékonyságának a legjobb, rendelkezésre álló, megvalósítható rendszerrel és egy olyan, hasonló típusú rendszerrel való összehasonlításán, amelynek minden releváns alkotóeleme eléri az irányadó jogszabály által előírt energiahatékonysági szintet.

(2) A helyszíni vizsgálati jelentést átadják az épület tulajdonosának vagy bérletjének.

17. cikk

Független szakértők

A tagállamok biztosítják, hogy az épületek energiahatékonysága tanúsításának, valamint a fűtési rendszerek és a légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatának elvégzésére független módon, képesített, és/vagy elismert szakértők által kerüljön sor, akik akár önálló vállalkozóként működnek, akár közjogi szervek vagy magánvállalkozások alkalmazottai.

A szakértőket szakértelmük figyelembevételével kell akkreditálni.

A tagállamok a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik a képzésre és akkreditálásra vonatkozó információt. A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság számára hozzáférhető legyen vagy a képesített és/vagy elismert szakértők rendszeresen frissített jegyzéke, vagy azon akkreditált vállalatok rendszeresen frissített jegyzéke, amelyek ilyen szakértők szolgáltatásait kínálják.

18. cikk

Független ellenőrzési rendszer

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a II. mellékletnek megfelelően független ellenőrzési rendszereket hozzanak létre az energiahatékonysági tanúsítványokra, valamint a fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatáról készült jelentésekre vonatkozóan. A tagállamok külön rendszereket is létrehozhatnak az energiahatékonysági tanúsítványok ellenőrzésére, valamint a fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatáról szóló jelentések ellenőrzésére.

⁽¹⁾ HL L 161., 2006.6.14., 1. o.

(2) A tagállamok a független ellenőrzési rendszerek működtetésére vonatkozó hatásköröket átruházhatják.

Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy így tesznek, biztosítják, hogy a független ellenőrzési rendszereket a II. mellékletnek megfelelően működtessék.

(3) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett energiahatékonysági tanúsítványokat és helyszíni vizsgálati jelentéseket – kérésre – bocsássák az illetékes hatóságok vagy szervek rendelkezésére.

19. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság – a 26. cikk által létrehozott bizottság segítségével – legkésőbb 2017. január 1-jéig értékeli ezt az irányelvet az alkalmazása során szerzett tapasztalatok és az elért haladás fényében, és szükség szerint javaslatokat tesz.

20. cikk

Tájékoztatás

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy tájékoztassák az épületek vagy az önálló rendeltetési egységek tulajdonosait vagy bérleit azokról a különböző módszerekről és gyakorlati megoldásokról, amelyek az energiahatékonyság fokozását szolgálják.

(2) A tagállamok különösen az energiahatékonysági tanúsítványokról és a helyszíni vizsgálati jelentésekről, ezek rendelkezéséről és céljáról, az energiahatékonyság javításának költség-hatékony módjairól, és adott esetben az épület energiahatékonyságának javítására rendelkezésre álló pénzügyi eszközökről tájékoztatják az épületek tulajdonosait vagy bérleit.

A tagállamok kérésére a Bizottság segítséget nyújt a tagállamoknak az (1) bekezdés és e bekezdés első albekezdésének alkalmazásában indított információs kampányok megrendezéséhez, amelyekkel uniós programok keretében is foglalkozhatnak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv végrehajtásáért felelős személyeknek megfelelő iránymutatás és képzés álljon rendelkezésére. Az ilyen iránymutatásnak és képzésnek foglalkoznia kell az energiahatékonyság javításának fontosságával, és lehetővé kell tennie annak vizsgálatát, miként kombinálható optimálisan az energiahatékonyság javítása, a megújuló forrásokból származó energia használata, valamint a távfűtés és -hűtés alkalmazása az ipari vagy lakóterületek rendezése, megtervezése, beépítése és felújítása során.

(4) A Bizottság felkérést kap arra, hogy folyamatosan javítsa tájékoztató szolgáltatásait, különösen azt a weboldalt, amelyet a polgárok, szakemberek és hatóságok számára az épületek ener-

giahatékonyságával foglalkozó európai portálként hoztak létre, annak érdekében, hogy támogatassa a tagállamokat tájékoztatási és figyelemfelkeltő erőfeszítéseikben. Az említett weboldalon feltüntetett tájékoztatás tartalmazhat a releváns európai uniós és nemzeti, regionális és helyi jogszabályokra mutató linkeket, a nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveket bemutató Európa weboldalakra mutató linkeket, a rendelkezésre álló pénzügyi eszközökkel kapcsolatos linkeket, továbbá példákat a nemzeti, regionális és helyi szintű legjobb gyakorlatokra. Az Európai Regionális Fejlesztési Alappal összefüggésben a Bizottság folytatja, és még intenzívebbé teszi tájékoztató szolgáltatásait annak érdekében, hogy megkönnyítse a rendelkezésre álló források felhasználását azáltal, hogy a finanszírozási lehetőségeket illetően segítséget és tájékoztatást nyújt az érdekelt feleknek, beleértve a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat is, figyelemmel a szabályozási keretben bekövetkezett legújabb változásokra is.

21. cikk

Konzultáció

Az irányelv hatékony végrehajtásának elősegítése érdekében a tagállamok – az alkalmazandó nemzeti jogszabályokkal összhangban és indokolt esetben – konzultálnak az érintett felekkel, beleértve a helyi és regionális hatóságokat is. Az ilyen konzultáció különösen fontos a 9. és 20. cikk alkalmazása szempontjából.

22. cikk

Az I. melléklet hozzáigazítása a műszaki fejlődéshez

A Bizottság – a 23., 24. és 25. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén hozzáigazítja az I. melléklet 3. és 4. pontját a műszaki fejlődéshez.

23. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap a 22. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. Ez a felhatalmazás a 2010. július 8 -át követő öt éves időtartamra vonatkozik. A Bizottság legkésőbb hat hónappal az öt éves időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 24. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbiaknak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.

(2) Az 5. cikk (1) bekezdésében említett határidő sérelme nélkül, a Bizottság a 2012. június 30-ig terjedő időszakra felhatalmazást kap az 5. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(3) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően arról egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit a 24. és 25. cikk határozza meg.

24. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács visszavonhatja az 5. és 22. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve a visszavonás tárgyát képező felhatalmazást, valamint a visszavonás indokait.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba, és nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

25. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben a bejelentés időpontjától kezdődő két hónapos határidőn belül.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére a határidő két hónappal meghosszabbodik.

(2) Amennyiben a fenti határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem kifogásolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktust, a jogi aktust az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az a jogi aktus rendelkezéseiben megállapított időpontban hatályba lép.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktust az említett időszak lejártá előtt is ki lehet hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az említett időszak lejártá előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem szándékozik kifogást emelni.

(3) Ha az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktust, akkor az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben kifogást emelő intézmény megadja kifogásának indokait.

26. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

27. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2013. január 9-ig közlik a Bizottsággal e rendelkezéseket, és haladéktalanul értesítik a Bizottságot valamennyi későbbi, ezeket érintő módosításról.

28. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok legkésőbb 2012. július 9-ig elfogadják és kihadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek a 2–18. cikknek, valamint a 20. és 27. cikknek.

Ami a 2., 3., 9., 11., 12., 13., 17., 18., 20. és 27. cikket illeti, a tagállamok az említett rendelkezéseket legkésőbb 2013. január 9-től alkalmazzák.

Ami a 4., 5., 6., 7., 8., 14., 15. és 16. cikket illeti, a tagállamok az említett rendelkezéseket – a hatóságok által elfoglalt épületekre vonatkozóan – legkésőbb 2013. január 9-től, az egyéb épületekre vonatkozóan pedig legkésőbb 2013. július 9-től alkalmazzák.

A 12. cikk (1) és (2) bekezdésének a bérbe adott egyes önálló rendeltetési egységekre történő alkalmazását 2015. december 31-ig elhalaszthatják. Ez azonban nem eredményezheti azt, hogy az érintett tagállamban kevesebb tanúsítvány kerül kiállításra, mint amennyit a 2002/91/EK irányelv alkalmazása esetén állítottak volna ki.

Amennyiben a tagállamok intézkedéseket fogadnak el, azoknak hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. Tartalmazniuk kell egy nyilatkozatot is, amely szerint a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek a 2002/91/EK irányelvre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat megfogalmazását a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

29. cikk

Hatályon kívül helyezés

Ezen irányelv értelmében a IV. melléklet A. részében megjelölt rendelettel módosított 2002/91/EK irányelv 2012. február 1-jétől hatályát veszti, az irányelv nemzeti jogba történő átültetése és alkalmazására vonatkozóan, a IV. melléklet B. részében meghatározott határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A 2002/91/EK irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, az V. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

30. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

31. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2010. május 19-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

D. LÓPEZ GARRIDO

I. MELLÉKLET

Közös általános keretrendszer az épületek energiahatékonyságának kiszámításához**(a 3. cikk szerint)**

1. Egy épület energiahatékonyságát a szokásos használatával összefüggő különböző igények kielégítése érdekében évente fogyasztott energia kiszámított vagy tényleges mennyisége alapján kell meghatározni, és annak tükröznie kell az épület tervezett hőmérsékleti viszonyainak fenntartásához szükséges fűtési energiaszükségletet és hűtési energiaszükségletet (a túlmelegedés elkerüléséhez szükséges energia), valamint a használati meleg víz előállításához szükséges energiamennyiséget.
2. Egy épület energiahatékonyságát átlátható módon kell kifejezni, és annak ki kell terjednie egy energiahatékonysági mutatóra és egy, a primerenergia-fogyasztást mérő számszerű mutatóra, amely az energiahordozónkénti primerenergia-tényezőkön alapul, mely utóbbiak nemzeti vagy regionális, évi súlyozott átlagokon vagy a helyszíni termelés konkrét értékén alapulhatnak.

Indokolt, hogy az épületek energiahatékonyságának kiszámítására vonatkozó módszertan figyelembe vegye az európai szabványokat is, és annak összhangban kell lennie a vonatkozó uniós jogszabályokkal, beleértve a 2009/28/EK irányelvet is.

3. A módszertant legalább a következő szempontok figyelembevételével kell megállapítani:
 - a) az épület és a válaszfalak alábbi tényleges hőtechnikai jellemzői:
 - i. hőkapacitás;
 - ii. hőszigetelés;
 - iii. passzív fűtés;
 - iv. lehűlő elemek; és
 - v. hőhidak;
 - b) fűtési rendszer és melegvíz-ellátás, beleértve ezek hőszigetelési jellemzőit is;
 - c) légkondicionáló rendszerek;
 - d) természetes és gépi szellőztetés, amely a légtömörségre is kiterjedhet;
 - e) beépített világítóberendezések (főként a nem lakóépületekben);
 - f) az épület tervezése, elhelyezése és tájolása, beleértve az éghajlati körülményeket is;
 - g) passzív napenergia-hasznosító rendszerek és árnyékolás;
 - h) beltéri klimatikus körülmények, beleértve a tervezett belső mikroklímát is;
 - i) belső hőterhelések.
4. Ahol a számítás szempontjából releváns, figyelembe kell venni a következő szempontok kedvező hatását is:
 - a) helyi benapozási viszonyok, aktív napenergia-hasznosító rendszerek és megújuló forrásokból származó energián alapuló egyéb fűtési és villamosenergia-rendszerek;
 - b) kapcsolt energiatermelés által termelt elektromos áram;
 - c) táv- vagy tömbfűtési és -hűtési rendszerek;
 - d) természetes világítás.

5. A számítás céljából az épületeket indokolt a következő kategóriákba megfelelően besorolni:

- a) különböző típusú családi házak;
 - b) többlakásos épületek;
 - c) irodák;
 - d) oktatási épületek;
 - e) kórházak;
 - f) szállodák és éttermek;
 - g) sportlétesítmények;
 - h) nagy- és kiskereskedelmi szolgáltató épületek;
 - i) egyéb típusú energiafogyasztó épületek.
-

*II. MELLÉKLET***Az energiahatékonysági tanúsítványok és helyszíni vizsgálati jelentések független ellenőrzési rendszere**

1. Azok az illetékes hatóságok vagy szervek, amelyekre az illetékes hatóságok átruházták a független ellenőrzési rendszer működtetésének hatáskörét, véletlenszerűen kiválasztják az évente kiállított összes energiahatékonysági tanúsítványnak legalább egy statisztikailag jelentős hányadát, és az említett tanúsítványokat ellenőrzésnek vetik alá.

Az ellenőrzésnek az alábbiakban megjelölt opciókon vagy azokkal egyenértékű intézkedéseken kell alapulnia:

- a) az épületnek az energiahatékonysági tanúsítvány kiállításához felhasznált inputadatai és a tanúsítványban feltüntetett eredmények érvényességi ellenőrzése;
 - b) az inputadatok ellenőrzése és az energiahatékonysági tanúsítványban feltüntetett eredmények igazolása, beleértve a megfogalmazott ajánlásokat is;
 - c) az épületnek az energiahatékonysági tanúsítvány kiállításához felhasznált inputadatainak teljes körű ellenőrzése, a tanúsítványban feltüntetett eredmények – beleértve a megfogalmazott ajánlásokat is – teljes körű igazolása, továbbá, ha lehetséges, az épület helyszíni felkeresése az energiahatékonysági tanúsítványban foglalt adatok és a tanúsított épület közötti megfelelés ellenőrzése céljából.
2. Azok az illetékes hatóságok vagy szervek, amelyekre az illetékes hatóságok átruházták a független ellenőrzési rendszer működtetésének hatáskörét, véletlenszerűen kiválasztják az évente kiállított összes helyszíni vizsgálati jelentésnek legalább egy statisztikailag jelentős hányadát, és az említett jelentéseket ellenőrzésnek vetik alá.

III. MELLÉKLET

Összehasonlító módszertani keret az épületek és az épületelemek energiahatékonyságára vonatkozó követelmények költségoptimalizált szintjeinek meghatározásához

Az összehasonlító módszertani keret lehetővé teszi a tagállamok számára az épületek és az épületelemek energiahatékonyságának, valamint az energiateljesítménnyel kapcsolatos intézkedések gazdasági vonatkozásainak meghatározását, és ezek összekapcsolását a költségoptimalizált szint megállapítása céljából.

Az összehasonlító módszertani keretet iránymutatásoknak kell kísérniük, amelyek felvázolják, hogyan kell e keretet alkalmazni a költségoptimalizált teljesítményszintek kiszámítása során.

Az összehasonlító módszertani keretnek lehetővé kell tennie a felhasználási sémák, a külső klimatikus körülmények, a beruházási költségek, az épületfajta, a karbantartási és üzemeltetési költségek (beleértve az energiaköltségeket és -megtakarításokat is), adott esetben az előállított energiából származó bevételek és az ártalmatlanítási költségek figyelembevételét. A keretnek az ezen irányelvvel kapcsolatos, releváns európai szabványokon kellene alapulnia.

A Bizottság továbbá:

- iránymutatásokat határoz meg az összehasonlító módszertani kerethez; ezen iránymutatások arra szolgálnak, hogy képessé tegyék a tagállamokat az alábbiakban felsorolt lépések megtételére,
- tájékoztatást nyújt az energiaárak hosszú távra becsült alakulásáról.

Az összehasonlító módszertani keret tagállami alkalmazásához paraméterekben kifejezett általános feltételeket kell megállapítani tagállami szinten.

Az összehasonlító módszertani keret előírja a tagállamoknak, hogy

- határozzanak meg referenciaépületeket, amelyek funkciójuk és földrajzi elhelyezésük alapján, beleértve a belső és külső klimatikus körülményeket is, reprezentatívak. A referenciaépületek közé lakó- és nem lakáscélú, új és meglévő épületek is tartoznak,
- határozzanak meg a referenciaépületek tekintetében értékelendő energiahatékonysági intézkedéseket. Ezek lehetnek önálló épületek egészére, önálló épületelemekre vagy épületelemek kombinációjára vonatkozó intézkedések,
- mérjék fel a referenciaépületek végső és primerenergia-szükségletét, a meghatározott energiahatékonysági intézkedések alkalmazásával,
- az összehasonlító módszertani keret elveinek alkalmazásával számítsák ki az (első francia bekezdésben említett) referenciaépületekre alkalmazott (a második francia bekezdésben említett) energiahatékonysági intézkedéseknek a várható gazdaságos élettartamra vetített költségeit (azaz a mindenkor nettó értéket).

Az energiahatékonysági intézkedéseknek a várható gazdasági élettartamra vetített költségeinek kiszámításával a tagállamok értékelik a különböző szintű energiahatékonysági minimumkövetelmények költséghatékonyságát. Ez lehetővé fogja tenni az energiahatékonyságra vonatkozó követelmények költségoptimalizált szintjeinek meghatározását.

IV. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv a későbbi módosításával**(a 29. cikk szerint)**

2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 1.,
2003.1.4., 65. o.)

1137/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL
L 311., 2008.11.21., 1. o.)

csak a melléklet 9.9. pontja

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre és az alkalmazásra előírt határidők**(a 29. cikk szerint)**

Irányelv	Az átültetés határideje	Az alkalmazás időpontja
2002/91/EK	2006. január 4.	csak a 7., 8. és 9. cikk vonatkozásában: 2009. január 4.

V. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2002/91/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, 1. pont	2. cikk, 1. pont
—	2. cikk, 2. és 3. pont
2. cikk, 2. pont	2. cikk, 4. pont és I. melléklet
—	2. cikk, 5., 6., 7., 8., 9., 10. és 11.pont
2. cikk, 3. pont	2. cikk, 12. pont
2. cikk, 4. pont	2. cikk, 13. pont
—	2. cikk, 14. pont
2. cikk, 5. pont	2. cikk, 15. pont
2. cikk, 6.pont	2. cikk, 16. pont
2. cikk, 7.pont	2. cikk, 17. pont
2. cikk, 8.pont	2. cikk, 18. pont
—	2. cikk, 19. pont
3. cikk	3. cikk és I. melléklet
4. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	—
4. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (2) bekezdés
—	5. cikk
5. cikk	6. cikk, (1) bekezdés
—	6. cikk, (2) és (3) bekezdés
6. cikk	7. cikk
—	8., 9. és 10. cikk
7. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	11. cikk, (8) bekezdés és 12. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	11. cikk, (6) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	12. cikk, (6) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (1) és (2) bekezdés
	11. cikk, (3), (4), (5), (7) és (9) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	12. cikk, (1), (3), (4), (5) és (7) bekezdés
—	13. cikk, (1) és (3) bekezdés
8. cikk, a) pont	13. cikk, (2) bekezdés
—	14. cikk, (1) és (3) bekezdés
8. cikk, b) pont	14. cikk, (2) bekezdés
	14. cikk, (4) bekezdés
	14. cikk, (5) bekezdés
9. cikk	15. cikk, (1) bekezdés

2002/91/EK irányelv	Ezen irányelv
—	15. cikk, (2), (3), (4) és (5) bekezdés
—	16. cikk
10. cikk	17. cikk
—	18. cikk
11. cikk, bevezető szöveg	19. cikk
11. cikk, a) és b) pont	—
12. cikk	20. cikk, (1) bekezdés és 20. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
—	20. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés és 20. cikk, (3) és (4) bekezdés
—	21. cikk
13. cikk	22. cikk
—	23., 24. és 25. cikk
14. cikk, (1) bekezdés	26. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (2) és (3) bekezdés	—
—	26. cikk (2) bekezdés
—	27. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	28. cikk
15. cikk, (2) bekezdés	—
—	29. cikk
16. cikk	30. cikk
17. cikk	31. cikk
Melléklet	I. melléklet
—	II–V. melléklet

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelven	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelven	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelven	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelven	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelven	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU